

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/192/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

143/2016. számú (IX. 15.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ az Országos Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatán 2016. március 16-án előterjesztett **panaszát** a 2016. szeptember 15-én – dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság *. Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos elektronikus úton az ORFK Ellenőrzési Szolgálat Központi Panasziroda e-mail címére 2016. március 16-én terjesztette elő panaszát a vele szemben 2016. március 9-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben, amely alapján panasz eljárás indult, amelyben a meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy az eljárás lefolytatását a Testülettől szeretné, így a panaszos nyilatkozatára tekintettel az ORFK Ellenőrzési Szolgálat 2016. június 6-án küldte meg a panaszos beadványát.

I.

1) A panaszos az ORFK Ellenőrzési Szolgálatához előterjesztett beadványában előadta, hogy a rendőri intézkedés 2016. március 9-én, 9 óra 30 perc és 9 óra 45 perc közötti időpontban, a lakcímén történt. Az intézkedés pontos oka a számára ismeretlen, ezt vele a

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

rendőrök nem közölték. Az intézkedés pontos oka a rendőrök kérdéseiből nem derült ki. A rendőrök abszurd, a személyét sértő kérdéseket tettek fel neki. A kialakult konfliktus valódi oka az ipari tevékenységhez fűződő szabálytalan rakodás rögzítése volt. Amennyiben az ügy megkívánja, a rakodásról készült felvételeket a rendőrség részére megtekintésre átadja. A rakodásról készült felvételek valódi okát a rendőrök nem tárták fel, álláspontját nem hallgatták meg.

A panaszos előzményként rögzítette, hogy a szabálytalanul végzett ipari gyártással kapcsolatban, a * kerület Önkormányzata csak egyszer tudott eredményes ellenőrzést tartani a műhelyben, 2015. augusztus 31-én. Még két eredménytelen ellenőrzést végzett az önkormányzat 2016. február 24-én és 2016. március 1-én. A hatóság egyik alkalommal sem tudott bejutni az ingatlanba és a műhelybe, mivel nem engedték be az ellenőrzést végző személyeket. Csak az engedély nélkül végzett ipari tevékenység zavarásainak bizonyítása miatt készített felvételt a műhelyről. Például a présgép zajokról, az udvaron végzett hegesztésről fotót. Így volt ez 2015. szeptember 3-án. A továbbra is ipari gyártást folytató K. Á. műhelyére irányította a kameráját és felvette a présgép döngölő hangját. Miért tette ki a kamerát? Mert ilyen esetben a rögzített zavaró gépzaj csak képpel együtt bizonyíték. Ugyanis a kép igazolja, hogy a hang felvétele nem máshol készült. Ma már az ügyben meghozott végzések végrehajtását kell kérniük. A végrehajtás miatt viszont folyamatos bizonyítási teher alatt élnek. Hiszen, ha bármilyen hatóság előtt elmondja, hogy a szomszéd engedély nélkül végzett ipari tevékenységének zavarásában élnek, akkor ez bizonyíték nélkül mit sem ér. 2015. szeptember 3-án ezért volt kint a panaszos kamerája a nyitott hálósobájuk párkányán. A kamerát a szomszéd észrevette és azt slaggal lelocsolta. Ezzel a kamerát teljesen tönkretette, a hálósobájukat eláztatta. Az esemény alatt pont a Fővárosi Kormányhivatal Hatósági Főosztály osztályvezetőjével (dr. M. K-nal) beszélt telefonon. Panaszolta, hogy tehetetlen az ügyben. Nem tudja elérni az ipari tevékenységet megtiltó végzés végrehajtását a * kerület Önkormányzatán. Így most a présgép döngölő hangját hallgatja. Pont a telefonbeszélgetés alatt hallotta meg a kamerára és a lakásba befolyó víz hangját. A panaszos a telefontal a kezében – közben dr. M. K-nal beszélt – a nyitott ablakhoz ment. K. Á. őt is lelocsolta a telefontal a kezében. Elmondta a panaszos dr. M. K-nak a történeteket és kért tőle egy nyilatkozatot az eseményről, amelyet meg is kapott. Ezután hívta a panaszos a rendőrséget. A helyszínre kiérkező rendőrök megnézték a hálósobáját, tönkrement kameráját és az eláztatott panaszost. Felhívták a figyelmét arra, hogy a rendszerből évekig megkereshető lesz, hogy 2015. szeptember 3-án intézkedést hajtottak végre nála. A leírt károkozás miatt, szándékos károkozásért feljelentést tett.

A 2016. március 9-én, vele szemben végrehajtott rendőri intézkedés során két rendőr gépkocsival érkezett a helyszínre. A rendőrök bementek a szomszédos lakóépületbe, K. Á-sal. A lakóépületben kb. 10-15 percet tartózkodtak. Miután kimentek a házból, a panaszos lakásának a kapujában álltak meg a rendőrök a rendőrautóval, bekapcsolták az autó kürtjét. A hangot a panaszos meghallotta, hívásukra kiment a háza kapujába, igazoltatták. Ekkor a fiatalabb rendőr meglepő kérdést tett fel neki: „Miért készíti a szomszéd lányáról bikiniben felvételeket?”. A panaszos reggel, kb. +3 fokban, nem is tudta értelmezni a feltett kérdést, így azt válaszolta, hogy „Nem filmezem a szomszéd lányát!” és felhívta a rendőr figyelmét a reggeli időpontra és az időjárás jellegére, valamint mondta a rendőrnek, hogy ezt az állítást bizonyítani kell, így kért erről felvételt, vagy fényképet. A panaszos azt is közölte a rendőrrel, hogy soha nem látta a szomszéd lányát bikiniben és a szomszéd lányáról soha nem készített semmilyen felvételt, viszont folyamatosan bizonyítási kényszerben élnek a jelenleg is folyamatban lévő közigazgatási eljárásban. A rendőr erre ismételtén feltett egy kérdést: „Nyugdíjas? Dolgozik?”. A panaszos válaszolt: „Nem vagyok nyugdíjas,

dolgozom.”. (A panaszos megjegyezte, hogy a kérdés jelen esetben nem tartozik az ügyhöz és senkire sem tartozik, hogy dolgozik-e avagy nyugdíjas-e.) A fiatalabb rendőr ismét kérdezett tőle: „Miért kamerázza be a szomszéd ingatlanát? Mit mondana akkor, ha az Ön ingatlana volna bekamerázva?”. A rendőr a kérdést kétszer is feltette a panaszosnak, aki úgy reagált erre, hogy nem kamerázza be a szomszéd ingatlanát és behívta az udvarára a rendőröket, hogy nézzék meg a házát, sehol, semmilyen kamera sincs felszerelve a házra; azonban erről a rendőrök nem voltak hajlandók meggyőződni. A panaszos véleménye szerint már ekkor érezhető volt, hogy egy rosszhiszemű, részrehajló intézkedés került vele szemben végrehajtásra. A panaszos elmondta, hogy közterületen végzett rakodásról készült felvétel és az ilyen rakodások a közterületen szabálytalanok. Az ipari tevékenység folytatása esetén a telephelyen kell végezni a rakodásokat. A fiatalabb rendőr azt kérdezte a panaszos közlésére figyelemmel tőle, hogy „Nem rakodhatok az utcán?”, amelyre a panaszos azt felelte, hogy „Természetesen saját célra igen, de az ipari termelésből származó termékek elszállítása engedély nélkül közterületen nem végezhető.”. Ezt a panaszos véleménye szerint a fiatalabb rendőr nem értette meg, így tájékoztatta, hogy az iparüzésre vonatkozó jogi kérdéseket és előírásokat sok ügyvéd sem ismeri. Felhívta a rendőrök figyelmét arra, hogy a szomszédban K. Á. engedély nélküli ipari tevékenységet végez, ezért az önkormányzat már 50.000 Ft pénzbírságot szabott ki vele szemben. A panaszos álláspontja szerint, amit elmondott a rendőröknek a védekezése érdekében az egyáltalán nem érdekelte őket. Ezt az érzés is megerősítette benne, hogy a két rendőrt csak az érdekli, hogy a panaszos személyével kapcsolatban valamilyen módon terhelő adatokat szerezzenek, eljárás alá vonják. A helyszín valós körülményei nem érdekelték a rendőröket. Az intézkedés közben K. Á. (szomszéd) néhány méterről hallgatta a panaszos válaszait. Az engedély nélkül végzett ipari tevékenysége és a bírság hallatán K. Á. közbeszólt: „Rendelkezik engedéllyel a munkájához. A gépek most is mennek. A bírságot nem fizette meg, pert indított.” A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy akkor a kormányhivatallal pereskedik K. Á., mivel másodfokon elutasították az ügyben a fellebbezést. A következő jogi lehetőség ilyen esetben a közigazgatási perindítás, másodfokon elutasított fellebbezés végzése ellen. Ezt a pert viszont a kormányhivatallal szemben kell megindítani, illetve megnyerni K. Á.-nak. A panaszos külön kérte a rendőröket, hogy K. Á. kijelentése a rendőri jelentésben szerepeljen. A rendőrök részéről azonban semmilyen készséget nem tapasztalt a kijelentése teljesítésére. Nem is értesítették semmilyen módon, hogy a K. Á. által elmondottakat a jelentésükbe beleírják. A közigazgatási ügy szempontjából K. Á.-nak a rendőrök előtt tett fontos kijelentései: „neki engedélye van dolgozni” és a „gépek még most is mennek”. A jelenleg is folyó közigazgatási eljárás szempontjából nagyon fontos volna a K. Á. által elmondottak rögzítése a rendőri jelentésben. Az engedély nélkül végzett ipari tevékenységéről tett kijelentések ugyanis bizonyítéknak minősülnek a közigazgatási eljárásban. A panaszos még azt is elmondta a rendőröknek, hogy szeretne végre a családjával az ingatlanukon zavarásmentesen élni és zavartalanul pihenni a teraszon. A panaszos még előadta, hogy nem ismeri a rendőri jelentés tartalmát, ha az intézkedést végző rendőrök a kérésének nem tettek eleget, akkor egyértelműen ki meri jelenteni, hogy az intézkedés egyoldalú és részrehajló volt. Az intézkedés alkalmas volt arra, hogy lejárássák, az intézkedés sértette a jó hírnevét, hiszen még soha senki sem hívott rá rendőrt. A fiatalabb rendőr hangneme rendkívül sértő volt az egész intézkedés alatt. Megrágalmazták jogsértő felvételek készítésével. A járőrök azonban teljes érdektelenséget mutattak a panaszos által, a védelmére elmondottakkal kapcsolatban. A leírtak miatt panaszt tesz a rendőri intézkedés miatt, mivel az intézkedés jogtalan, alaptalan és egyoldalú volt álláspontja szerint.

Míg a rendőrség tudomására kívánta a panaszos hozni a beadványában, hogy a rendőri intézkedés után K. Á. megfenyegette őt. Azt mondta, hogy jól vigyázzon, fog még sírni,

bemegy a Ganzba, ráküldi az arabokat. K. Á. fenyegetőzését a két rendőr már nem hallhatta, mert a gépjárműben ültek. A gépjárműben lévő rendőrökhöz még odament a panaszos és elmondta nekik K. Á. fenyegetéseit. Az idősebb rendőr erre azt mondta neki, hogy ezzel menjen be a *. Kerületi Rendőrkapitányságra és tegyen feljelentést. K. Á. megfenyegetésére nincs tanúja, ezért magánindítvánnyal nem kíván élni, feljelentést nem tesz. De mindenképpen a hatóság tudtára kívánja hozni a történeteket. Ha a jövőben a családjával, ingatlanával, személyével történne valami, akkor tudható legyen, hogy egy nem bizonyítható fenyegetés elhangzott a helyszínen. Egyébként joggal tarthatnak a helyszínen további önhatalomtól. K. Á. egyéni vállalkozó a lakásukba történő belocsolásával, a kamerájuk tönkretételével azt igazolta, hogy az önhatalom gyakorlásától a törvények nem tartják vissza.

A panaszos még azt is rögzítette a beadványában, hogy közvetlenül a rendőri intézkedés után a *. kerületi Önkormányzat Építési Irodáján a közigazgatási ügyben levelet vett át, amelyben az állt, hogy a szomszéd ingatlanán sem nagykereskedelmi, sem ipari tevékenységet nem lehet végezni. Pont ezt próbálta a panaszos az intézkedő rendőrök tudomására hozni. A levélben még az is olvasható, hogy a tevékenység folytatásának ellenőrzése, az ezzel járó szankciók kiszabása az Igazgatási és Ügyfélszolgálati Iroda hatáskörébe tartozik. Az Iroda ellenőrei azonban nem tudtak bejutni a műhelybe 2016. február 24-én és 2016. március 1-én. Az ügy megoldása mindenképpen a közigazgatási eljárásban van, mivel a határozatok nincsenek végrehajtva, betartva. Ezért most már rendőri intézkedések, önhatalom gyakorlása, fenyegetőzés, szándékos károkozás van a helyszínen, illetve rendőri intézkedés elleni panasz.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Budapesti Rendőr-főkapitányság *. Kerületi Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) Az ORFK a panaszos beadványával együtt megküldte a sérelmezett intézkedésről készítette, 2016. május 13-án kelt parancsnoki jelentést, amelyből az alábbiak derülnek ki.

A panaszos 2016. március 16-án, 9 óra 52 perckor az ORFK Ellenőrzési Szolgálat Panaszirodájára, [...] e-mail címről, elektronikus úton terjesztette elő panaszbeadványát. Az elektronikus úton benyújtott panasz a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) *. Kerületi Rendőrkapitányságra a BRFK Hivatalán keresztül 2016. március 30-án érkezett és 2016. március 31-én azt [...] ügyszámon iktatták is, mint panaszt.

A panaszos beadványában rendőri intézkedéssel szembeni panaszt terjesztett elő a 2016. március 9-én, 9 óra 23 perckor a lakása előtt történt rendőri intézkedéssel szemben. Panaszában előadja, hogy a szomszédjával (K. Á.-sal) évek óta tartó rossz viszonya áll fenn, mivel szomszédja szabálytalanul ipari tevékenységet folytat, amelyre nem rendelkezik engedéllyel. A tevékenység zajjal jár, amely a panaszos és a családját zavarja. Több alkalommal is felvételt készített a műhelyről és az udvaron végzett tevékenységekről, amely felvételeken hallható a présgép zaja. 2015. szeptember 3-án a kameráját a K. Á. udvarán található műhelyre irányította és azzal kép-és hangfelvétel egyidejű rögzítését végezte. K. Á. az udvaron tartózkodott és észlelte a kamerát, amely a panaszos hálósobája ablakpárkányán

volt elhelyezve. K. Á. a kamerát vízzel lelocsolta, amely következtében a kamera használhatatlanná vált, a hálószooba pedig elázott, a panaszost lelocsolta. A panaszos a helyszínrre rendőri intézkedést kért, a károkozás miatt a BRFK *. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán [...] számon vizsgálat indult. A panaszos a fentiekben közöltek a rendőri intézkedés előzményeként adta elő és így kívánta azokat a rendőrség tudomására hozni.

A panaszos jelen panaszában előadta, hogy a kialakult konfliktus valódi oka az ipari tevékenységhez fűződő szabálytalan rakodás rögzítése volt. A rakodásról készült felvételek valódi okát az intézkedő rendőrök nem tárták fel, álláspontját nem hallgatták meg. A helyszínrre a rendőrök gépjárművel érkeztek, majd a K. Á. tulajdonát képező lakóépületbe bementek, ahol 10-15 percig voltak. Ezt követően a panaszos háza elé álltak, majd hangjelzést adtak le, amelyet a panaszos meghallott és az ingatlan kapujába ment, ahol őt intézkedés alá vonták, amely során számára sértő kérdések hangzottak el, amelyeket a panaszos a beadványában részletesen közölt. (A parancsnoki kivizsgálás ezeket szó szerint idézi, azonban a Testület az ismétlések elkerülése érdekében ezen rendőri kérdések és panaszosi válaszok ismételt közlésétől eltekint.) Az intézkedés során a panaszos felhívta a rendőrök figyelmét arra, hogy a szomszédja engedély nélkül ipari gyártást végez, amely miatt már vele szemben a *. kerületi Önkormányzat 50.000 Ft bírságot szabott ki. A panaszában sérelmezte, hogy a rendőrök ezen kijelentéseivel nem foglalkoztak. K. Á. az intézkedést néhány méter távolságból hallgatta végig és mikor a panaszos az engedély nélküli ipari tevékenységet ecsetelte a rendőröknek, az közelebb lépett és a panaszban meghatározott kijelentéseket tette. A panaszos az intézkedés helyszínén szóban kérte a rendőröket, hogy a K. Á. által tett kijelentések legyenek belefoglalva a rendőri jelentésbe, azonban ennek megerősítésére semmilyen készséget nem tapasztalt. Nem erősítették meg, ugyanakkor nem is cáfolták, hogy a kérésének megfelelően K. Á. által előadottak a jelentésben rögzítésre kerülnek. A beadványból megállapítást nyert, hogy K. Á. kijelentésének okiratba-, rendőri jelentésbe- foglalt írott formáját a panaszos a külön eljárásként folytatott közigazgatási hatósági eljárásban kívánja felhasználni bizonyítékként, ezzel alátámasztva a K. Á. által szabálytalanul végzett tevékenységet.

A panaszos beadványában leszögezi, hogy amennyiben az intézkedő rendőrök a kérésének nem tesznek eleget és a rendőri jelentésben nem szerepeltetik a K. Á. által elmondottakat, úgy az akkor számára egyértelműen az intézkedés egyoldalúságát és részrehajló voltát fogja jelenteni. Véleménye szerint az intézkedés alkalmas arra, hogy őt lejárassák, az intézkedés sértette a jó hírnevét, hiszen korábban vele szemben még soha nem történt rendőri intézkedés. A helyszínrre megrágalmazták jogsértő felvételek készítésével, az általa előadottak vonatkozásában azonban teljes érdektelenséget mutattak.

A parancsnok az eljárás során megállapította, hogy a panaszolt rendőri intézkedést a BRFK *. Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának a szolgálatban lévő két hivatalos állományú tagja folytatta le, ezért a kivizsgálásra a BRFK *. Kerületi Rendőrkapitányság vezetője jogosult, a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 93/B. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel.

A BRFK *. Kerületi Rendőrkapitányságon a panaszos által benyújtott panasz vonatkozásában 2016. március 31-én közigazgatási hatósági eljárás indult [...] számon, amely során a panaszos részére hiánypótlásra felhívó végzést postáztak, tekintettel arra, hogy a panaszbeadványát elektronikus úton terjesztette elő, így az nem tartalmazta az aláírását. A végzést a panaszos 2016. április 8-án vette kézhez. A végzésben a panaszost

tájékoztatott arról, hogy a panasz alapján a BRFK *. Kerületi Rendőrkapitányságon közigazgatási hatósági eljárás indult, továbbá hiánypótlásra is felhívták, nevezetesen, hogy a panaszbeadványát a végzésben meghatározott 8 napon belül saját kezű aláírásával lássa el és azt küldje meg az eljáró hatóság részére. A felhívásban foglaltaknak a panaszos eleget tett, 2016. április 12-én megjelent a BRFK *. Kerületi Rendőrkapitányság épületében, ahol a beadványát saját kezű aláírásával ellátta. A panaszos kérésére a 2016. március 9-én, 9 óra 15 perckor a lakcímén történt rendőri intézkedésről készített [...] rendőri jelentést megtekintette, majd annak egy példánya, a bejelentő adatainak felismerhetetlenné tételét követően a részére átadásra került, amelyet az ügyiratban maradt rendőri jelentés példányán aláírásával átvett. A panaszos rendőri jelentés elolvasását követően közölte, hogy amennyiben az eljárás során az intézkedő rendőrök meghallgatására fog sor kerülni, azon jelen kíván lenni, továbbá sérelmezte, hogy a rendőri jelentés nem tartalmazza a K. Á. által elhangzottakat, miszerint engedélye van a munkavégzésre és az intézkedés időpontjában is dolgozik. A panaszos arra, hogy a bejelentőnek ez a kijelentése a rendőri jelentésben rögzítésre kerüljön, a helyszínen konkrét kérelmet fogalmazott meg szóban az intézkedő rendőrök irányában, amelyet azok nem teljesítettek. A panaszos ezt azért találta sértőnek, mert a K. Á.-sal szemben, az engedély nélkül végzett ipari tevékenység miatt folyamatban lévő közigazgatási hatósági eljárásban a rendőri jelentést bizonyítékként kívánta felhasználni.

2016. május 12-én 10 órakor tárgyalást tartottak, amelyen a panaszos, valamint a két intézkedő rendőr (R. F. r. tzs. és K. L. r. őrm.) megjelentek. K. Á. tanúkenti idézés ellenére a meghallgatáson nem jelent meg, azonban annak kezdetét megelőzően telefonon kimentette magát.

A panaszos meghallgatásáról [...] számon jegyzőkönyv készült. A panaszos meghallgatása során előadta, hogy a panaszbeadványában foglaltakat továbbra is fenntartja, az ott leírtak jelentős részét bizonyítani nem tudja, mivel nincsenek tanúi és álláspontja a két intézkedő rendőrrel szemben irányul. Beadványát a rendőri jelentésben foglaltak előzetes ismerete nélkül fogalmazta meg. Meghallgatása során az Rtv. 24. § (2) és (4) bekezdésekre hivatkozott. Álláspontja szerint az Rtv. 24. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a helyszíni intézkedés során mind a törvényes védelem, mind a jog érvényesíthetősége semmilyen akadályba nem ütközött, ezért vele szemben az intézkedő rendőrök semmilyen intézkedést nem foganatosíthattak volna, őt nem vonhatták volna rendőri intézkedés alá, sőt az Rtv. 24. § (4) bekezdésére tekintettel az adatait sem kérhették volna el, nem igazoltathatták volna, nem hívhatták volna ki az ingatlanra, az utcára megkülönböztető hangjelzés használatával. Fenti állítását tette annak ismeretében, hogy a bejelentővel (K. Á.) évek óta fennálló rossz viszonyából fakadóan a folyamatban lévő közigazgatási hatósági eljárásra tekintettel minden adatát ismeri, mivel az eljárásban, mint ügyfél vesz részt. A fenti jogszabályhely alapján őt az intézkedő rendőrfőnök kizárólag személyes adatainak megállapítása miatt vonhatták volna intézkedés alá és igazoltathatták volna, azonban mivel K. Á. előtt személyes adatai ismertek, ezért igazoltatásra indokolatlanul került sor. Álláspontja szerint a helyszínen intézkedő rendőrfőnök nem vonhatta volna őt intézkedés alá, mert személyazonosságának megállapítását követően az intézkedésnek véget kellett volna érnie. Álláspontja alapján az igazoltatás addig tart, amíg adatai rögzítésre kerülnek. Ezt követően, amennyiben szabályosan jártak volna el az intézkedő rendőrfőnök, őt tájékoztatták volna arról, hogy mi az intézkedés oka. Ezzel ellentétben a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés az igazoltatással nem ért véget, azt követően a részére az intézkedő rendőrök kérdéseket tettek fel, amelyek a rendőri jelentésben nem kerültek rögzítésre. Álláspontja szerint a rendőri intézkedést részrehajlóan folytatták le.

A panaszos elmondta még, hogy a rendőri intézkedés során a feltett első kérdést [„Miért készíti a szomszéd lányáról bikiniben felvételeket?”] érezte számára rettenetesen sértőnek, amely kérdés elhangzását bizonyítani nem tudja. Ennek a kérdésnek a feltevését követően a panaszos nem tudta, hogy vele szemben a rendőri intézkedésre miért került sor, a szomszéd lányáról készült felvételek miatt, vagy a korábban készített felvételek miatt. Meghallgatása során azt elismerte, hogy a kérdést feltevő rendőr a felvétel készítésének pontos időpontját nem jelölte meg a kérdés feltételekor. A rendőri intézkedés közben, megközelítőleg annak a közepén K. Á. az intézkedéstől mintegy két méter távolságban volt, a két ingatlan telekhatárának magasságában. Ekkor az egyik rendőr rászólt, hogy ne jöjjön közelebb, mire K. Á. egyhelyben maradt. A panaszos ekkor váltott pár szót a bejelentővel. K. Á. ekkor tette a panaszban foglalt kijelentéseit, vagyis „neki engedélye van dolgozni”/ „a gépek most is mennek”. Ekkor kérte meg a panaszos az intézkedést foganatosító rendőröket, hogy az elhangzott kijelentést foglalják bele a jelentésükbe, mert számára ez fontos lenne a közigazgatási hatósági eljárás során. Elhangzott az is, hogy K. Á.-sal szemben a * kerületi Önkormányzat 50.000 Ft összegű közigazgatási bírságot szabott ki, amit K. Á. nem fizetett meg. K. Á. ezt követően az intézkedéstől távolabb lépett az újabb rendőri felhívásra. A panaszos elmondása alapján a K. Á. által közölteket az intézkedő rendőröknek hallaniuk kellett, valamint külön fel is hívta a figyelmüket arra, hogy az szerepeljen az intézkedésről későbbiekben rögzítésre kerülő rendőri jelentésben. A panaszos elmondta, hogy az intézkedés normál hangnemben zajlott le, az első kérdésen kívül rá vonatkozóan sértő, lealacsonyító, becsület csorbítására alkalmas kijelentést, megjegyzést nem tettek. Arra, hogy az intézkedés végeztével vele közölték-e, hogy a rendőri intézkedés végeztével rendőri jelentés fog készülni, nem tudta megmondani, arra nem emlékezett. Arról, hogy a rendőri jelentés nem tartalmazza a K. Á. által elmondottakat a panasz benyújtását követően, 2016. április 12-én szerzett csak tudomást, amikor az első fokon eljáró hatóságnál a rendőri jelentés egy példányára részére a bejelentő adatainak felismerhetetlenné tételét követően átadásra került.

A panaszos elmondta, hogy a rendőrtanúk meghallgatásán nem kíván jelen lenni, azonban amennyiben K. Á. meghallgatására kerül sor, azon jelen kíván lenni. Fentiekre tekintettel a panaszos a meghallgatását követően a jegyzőkönyv lezárásra került, a két megjelent tanú meghallgatására külön jegyzőkönyvben került sor. A panaszos a meghallgatása során kérelmet fogalmazott meg annak vonatkozásában, hogy panaszbeadványát a továbbiakban ne a BRFK * Kerületi Rendőrkapitányság vezetője, hanem a Testület bírálja el. Kérése a jegyzőkönyvben rögzítésre került, arról külön beadvány nem készült.

Az eljárás során meghallgatásra került K. L. r. őrm., amely meghallgatásról [...] számon jegyzőkönyv tanú meghallgatásáról került felvételre. A tanú meghallgatásán a panaszos nem volt jelen, tekintettel a meghallgatás során elhangzottakra. K. L. r. őrm. meghallgatása során előadta, hogy a Központ utasítására jelentek meg társával, R. F. r. tzs-sal a panaszos lakcímén, hiszen a szomszéd bejelentést tett, mivel a panaszos felvételt készített róla és a hozzátartozóiról. A helyszínen felvették a kapcsolatot a bejelentővel, aki elmondta, hogy a reggeli órákban, miközben az udvarán tartózkodott arra lett figyelmes, hogy a szomszédja felvételt készít róluk. A bejelentővel nem az udvaron, hanem a tulajdonát képező ingatlanban beszéltek, az ingatlan hátsó részén található, az udvarra néző helyiségben. A rendőri intézkedés időpontjában a bejelentő hozzátartozói már nem voltak jelen, így az ő meghallgatásukra nem volt mód. A bejelentő (K. Á.) elmondta, hogy a szomszédjával (panaszos) évek óta rossz viszonyban vannak, amely miatt már korábban is került sor rendőri intézkedésre. Elmondta még, hogy tudomása szerint a panaszos otthon tartózkodik,

őt a bejelentést követően nem látta távozni. Ezt követően a részére felvilágosítást adtak, hogy amennyiben kívánja, a felvételek készítése miatt igényét polgári peres úton tudja érvényesíteni, továbbá azt is közölték vele, hogy az intézkedésről, annak végeztével rendőri jelentés fog készülni. A panaszost is meg kívánták a rendőrök hallgatni a történetéről, amely céljából megjelentek az ingatlana előtt. A kapun található csengő használata eredményre nem vezetett, a panaszos és más személy sem jelent meg az épület előtt, ezért a szolgálati járművel az ingatlan elé álltak, majd egy „kürt” hangjelzést adtak le. A panaszos a hangjelzés hatására megjelent. A panaszossal a rendőrök közölték, hogy bejelentés érkezett, miszerint a szomszédjáról videofelvételt készített. Ezt követően a panaszos igazoltatása miatt elkérték tőle személyazonosító igazolványát, amelyet az nem tartott magánál, ezért az ingatlanba visszament, hogy azt magához vegye. Amíg a panaszos az igazolványát kereste, addig a rendőr a szolgálati gépjárművel visszaállt oda, ahol azt a helyszínrre érkezéskor lehelyezte, amely az úttest másik oldalán volt. Kis idő múlva megjelent a panaszos, ekkor már hozta magával a személyazonosító igazolványát. Adatai „Rk.” lapra rögzítésre kerültek, miközben folyamatosan azt magyarázta, hogy a szomszédja, a bejelentő ipari tevékenységet folytat, amelyre nem rendelkezik engedéllyel és ami hangos zajjal jár és ez őt zavarja. A panaszos eközben érezhetően ingerültté, idegessé vált, azonban nem kiabált. Miközben a panaszos meghallgatása folyt a helyszínen a rendőr arra lett figyelmes, hogy a bejelentő az ingatlana udvarán tartózkodik és az intézkedéshez közelít, miközben azt figyelemmel kíséri. Miközben az intézkedés folyamatban volt, a panaszos és a bejelentő egymással szóváltásba keveredett. Ekkor a bejelentőt felszólította a rendőr, hogy ne jöjjön közelebb, a rendőri intézkedést ne zavarja jelenlétével. A panaszos a helyszíni meghallgatása során előadta, hogy valóban készített felvételeket, de azokat azért rögzítette, mert bizonyítékként fel tudja használni őket a szomszédja ellenében. Elmondta még, hogy az általa rögzített felvételekkel nem kíván visszaélni, azokat kizárólag a közigazgatási hatósági eljárás során kívánja felhasználni. Ezt követően közölték a panaszossal, hogy az intézkedésről rendőri jelentés fog készülni. Ezek után a szolgálati gépjárműbe visszaültek, majd elindultak a helyszínről, amikor a panaszos a vezetőoldali ablakon bekopogott. Ekkor kérte, hogy szerepeljen a rendőri jelentésben a bejelentő azon kijelentése, miszerint továbbra is folytatja a tevékenységét. Közölte vele, hogy a jelentésben az fog rögzítésre kerülni, amit a rendőr részére a bejelentő és a panaszos elmondtak. Ezt követően a rendőrök távoztak a helyszínről. A tanú meghallgatása során előadta, hogy sem a panaszost, sem a bejelentőt nem ismeri, velük nem áll sem baráti, sem pedig haragosi viszonyban. Emlékezete szerint sem a panaszossal, sem pedig a bejelentővel korábban intézkedést nem kezdeményezett. Arról, hogy a két fél haragosi viszonyban állnak egymással, a rendőri intézkedés kezdetéig nem volt tudomása. Az a kérdés, amit a panaszos a beadványában sérelmesként megjelölt, miszerint „miért készít a szomszéd lányáról bikiniben felvételeket?” nem hangzott el. A kérdés arra irányult, hogy valóban készített-e felvételeket az udvaron tartózkodó személyekről, amelyre a panaszos igennel felelt. Bikinis lány nem került szóba. Az a kérdés, hogy milyen céllal készített felvételeket, valóban elhangzott, amelyre azt a választ adta, hogy a szomszédjával szemben folyamatban lévő közigazgatási hatósági eljárás során kívánja a felvételeket felhasználni. Erre jegyezte meg, hogy „magának sem lenne jó, ha a szomszédja videózná, magát is idegesítené”. Arra, hogy K. Á. a rendőri intézkedés alatt tett-e olyan kijelentést, amelyet a panaszos beadványában rögzített nem tudott választ adni, tekintettel arra, hogy a kijelentés elhangzására nem emlékezett. K. Á. az intézkedés során 2-3 méter távolságra állt tőle, saját kapujában. Előadta továbbá, hogy meghallgatása során a panaszossal szemben normális, nyugodt hangnemben beszélt, vele nem kiabált. A panaszosra nézve sértő, lealacsonyító, a becsület csorbítására alkalmas megjegyzést, kijelentést nem tett, ilyen kérdést részére nem tett fel. Elmondta, hogy a rendőri intézkedés során más személyt nem látott az utcán közlekedni, az intézkedést külső személy nem

kísérte figyelemmel. A panaszos beadványában rögzített közterületen végzett rakodással kapcsolatosan annyit tudott elmondani, hogy a rendőri intézkedés tartalma alatt a szomszéd ingatlana előtti közterületen senki nem végzett rakodási tevékenységet.

A rendőr intézkedést foganatosító másik rendőr, R. F. r. tzls. meghallgatásáról [...] számon jegyzőkönyvet vettek fel. A tanú meghallgatására a panaszos távollétében került sor, a meghallgatásán elhangzottakra tekintettel. R. F. r. tzls. meghallgatása során előadta, hogy a rendőri jelentésben foglalt időben megjelentek a panaszos szomszédjának az ingatlana előtt, mivel az ott lakó személy bejelentést tett, miszerint a szomszédja felvételt készít róla és a hozzátartozóiról. Meghallgatták a bejelentőt, aki elmondta, hogy a szomszédjában lakó férfi (panaszos) több alkalommal felvételt készített róla és hozzátartozóiról, ami őt nagyon zavarta. Elmondta, hogy felhívta a szomszédjában lakó férfi figyelmét, hogy hagyja abba a felvételek készítését. A rendőrök ezt követően vették fel a kapcsolatot a panaszossal. A kapura felszerelt csengő többszöri megnyomása ellenére a panaszos nem jött ki a házból, ezért a szolgálati gépjárművel K. L. r. tzls. hangjelzést adott le, ezzel kívánta a panaszost a ház elé hívni. A szolgálati gépjárművel leadott hangjelzésre a panaszos az épület elé sétált, azonban mivel nem volt nála személyazonosító igazolványa, így visszament érte. Ezt követően a rendőrök közölték a panaszossal, hogy miért került sor a rendőri intézkedésre, majd megpróbálta az intézkedő rendőr a panaszos részére előadni a bejelentő által közölt sérelmeket, valamint megkérdezte, hogy miért készít felvételt a szomszédjáról. Erre a panaszos közölte, hogy mivel a szomszédja illegális ipari tevékenységet folytat, amely miatt eljárás van vele szemben folyamatban. A felvételeket az eljárás során kívánja felhasználni. Miközben a panaszos meghallgatása folyt, arra lett figyelmes, hogy a bejelentő a saját telkén levő kerítéskapuban áll és a rendőri intézkedést figyelemmel kíséri. Megpróbált közelebb lépni, azonban ekkor K. L. r. őrm. megkérte, hogy ne jöjjön közelebb, a rendőri intézkedést ne zavarja jelenlétével. A panaszossal közölték azt, hogy az elhangzottakról rendőri jelentés fog készülni, majd a szolgálati gépjármű felé indultak és abba beszálltak. Miután elindultak, a panaszos odalépett a szolgálati gépjárműhöz és annak bal első ablakán bekopogott. Közölte, hogy szerepeljen a jelentésben az, hogy a szomszédja mondta, hogy továbbra is folytatja a tevékenységét. Ezt a bejelentő valószínűleg akkor közölhette, amikor már a gépjárműben tartózkodtak a rendőrök, és már nem voltak jelen a két fél vitájánál, mert ilyen közlést a rendőr nem hallott. R. F. r. tzls. meghallgatása során előadta, hogy sem a panaszost, sem a bejelentőt nem ismeri, velük nem áll sem baráti, sem pedig haragos viszonyban. Emlékezete szerint sem a panaszossal, sem pedig a bejelentővel korábban intézkedést nem kezdeményezett. Arról, hogy a két fél haragos viszonyban állnak egymással, a rendőri intézkedés kezdetéig nem volt tudomása. Azt a kérdést, hogy valóban készít-e felvételeket ő tette fel, azonban nem úgy, ahogyan azt a panaszos a beadványában rögzítette. Bikinis lány szóba sem került, ilyen kérdés nem hangzott el. Azt, hogy miért figyelmeztető kamerával a szomszédja ingatlanát megkérdezték a panaszostól. A panaszos erre a kérdésre azt válaszolta, hogy ezzel kívánja bebizonyítani az illegálisan végzett ipari tevékenységet. A K. Á. által tett kijelentés vonatkozásában, miszerint „neki engedélye van dolgozni”/ „gépek most is mennek” elmondta, hogy ilyen kijelentést a rendőri intézkedés során nem hallott elhangzani. K. Á. a panaszossal szembeni intézkedés során megközelítőleg 2-3 méter távolságban állt tőle, a saját ingatlanja területén, annak kapubejárójában. R. F. r. tzls. előadta, hogy a rendőri intézkedés során a panaszosra sértő, lealacsonyító, becsület csorbítására alkalmas megjegyzést nem tett, vele szemben mindvégig normális hangnemben kommunikált. A rendőri intézkedés során a panaszoson és a bejelentőn kívül másik személy nem volt jelen, az intézkedést kívülálló személy nem követte figyelemmel. A panaszos által a beadványában előadott közterületen végzett rakodás vonatkozásában a rendőr előadta, hogy senki nem végzett rakodási tevékenységet az utcán

és erre utaló zajokat sem hallottak sem az utcán, sem a bejelentő ingatlanjában tartózkodásuk alatt. A benyújtott panasszal kapcsolatban elmondta, hogy vélhetően a panaszos és a bejelentő között fennálló rossz viszony miatt a panaszos ingerültebb volt az átlagosnál, ezért érezhette úgy, hogy az intézkedés vele szemben részrehajló volt, az ellene irányult, mivel a bejelentővel szemben az ingatlanjában, vele szemben ezzel ellentétben közterületen került sor a rendőri intézkedésre.

Az eljárás során indokoltá vált a szomszéd, K. Á. meghallgatása tanú minőségben, azonban tekintettel arra, hogy betegségre való hivatkozással a 2016. május 12-én megtartott tárgyalásról távolmaradt, valamint arra, hogy a panaszos meghallgatása során a Testület vizsgálatát kérte, a BRFK * Kerületi Rendőrkapitányságon indított és folyamatban lévő közigazgatási hatósági eljárás felfüggesztésének van helye, amely tartama alatt eljárási cselekményt foganatosítani nem lehet, ezért az összefoglaló jelentés elkészültéig K. Á. meghallgatására nem került sor. Az eljárás rendelkezésre álló iratanyaga a Testület részére megküldésre került.

A parancsnok a rendelkezésre álló iratokat megvizsgálta, amely során a következőket állapította meg.

2016. március 9-én, 9 óra 13 perckor K. Á., [...] szám alatti lakos a 107-es segélyhívó számon bejelentést tett a BRFK Ügyeletére, amely szerint a [...] szám alatti helyen szomszédja (panaszos), a [...] szám alatti lakos kamerájával több alkalommal felvételt készített a bejelentő ingatlanjához tartozó körbekerített területen végzett tevékenységekről. A rendelkezésre álló ügyeleti küldési napló alapján: „2016. március 9. napon, 9 óra 13 perckor K. Á. a 107 segélyhívó számon bejelentést tett a BRFK Ügyeletére, miszerint a [...] szám alatti helyen szomszédja folyamatosan zaklatja, kamerázza. Eddig hiába szóltak neki, volt már bírósági eljárás is, a szomszéd mégis folyamatosan veszi az ő családját kamerával.”

A Dél-Pest Központ a bejelentés kivizsgálására R. F. r. tzs-t és K. L. r. őrm-t irányította, akik 2016. március 9-én gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el a BRFK * Kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén, a Tevékenység Irányítási Központ alárendeltségében. A helyszínen a rendelkezésre álló [...] számú rendőri jelentés alapján 9 óra 23 perckor érkeztek meg. A helyszínre érkezést követően felvették a kapcsolatot a bejelentővel (K. Á-sal), akit annak ingatlanjában, az ingatlan egy hátsó részében található, az udvarra néző helyiségben találtak meg. K. Á. a helyszíni meghallgatása során előadta, hogy szomszédjával, a panaszossal évek óta rossz viszonyban vannak. Szomszédja rendszeresen készít felvételt róla és a hozzátartozóiról, amely rossz hatással van a mindennapi életvitelére. A bejelentést megelőzően, 8 óra 40 perc körüli időben az ingatlanjához tartozó bekerített területen tartózkodott az apósával (L. S-ral), valamint lányával (K. K-vel). Arra lettek figyelmesek, hogy a panaszos az ablakon keresztül ismételt felvételt készít róluk. Ezt követően értesítette a rendőrséget és kért a helyszínre rendőri intézkedést. A rendőri intézkedés időpontjában L. S. és K. K. már nem tartózkodtak a helyszínen, ezért a meghallgatásukra nem került sor. K. Á. adatai, valamint az általa elmondottak rögzítésre kerültek. A bejelentő meghallgatását követően az intézkedő rendőrök a másik fél meghallgatása céljából megjelentek a panaszos lakcíme előtt. A kapura szerelt csengő többszöri megnyomása ellenére a panaszos az épületből nem jött elő, ezért K. L. r. őrm. a szolgálati gépjárművel az ingatlan elé állt, majd azzal hangjelzést adott le, amellyel felhívta a panaszos figyelmét, hogy fáradjon az ingatlanja elé. Arra, hogy a panaszos az otthonában tartózkodik abból következtettek, hogy a bejelentő elmondta a részükre, a

bejelentés és a rendőri intézkedés közötti időben nem látta távozni a panaszost. A panaszos a hangjelzésre az ingatlan elé ment, ahol az intézkedő rendőrök tájékoztatták arról, hogy miért került sor a rendőri intézkedésre, majd személyazonosságának igazolására kérték. Mivel a panaszos nem tartotta magánál személyazonosságát hitelt érdemlő igazolására alkalmas okmányait, ezért kérésre az ingatlanba visszament, majd kis idő elteltével személyazonosító igazolvánnyal tért vissza. Amíg a panaszos az ingatlanban tartózkodott, K. L. r. őrm. a szolgálati gépjárművel visszaállt az úttest másik oldalára, ahová a helyszínre érkezéskor a szolgálati gépjárművet lehelyezte. A panaszos személyi adatai az általa bemutatott személyazonosító igazolvány alapján hitelt érdemlően megállapítást nyertek, adatai felírótümbben rögzítésre kerültek. A panaszos adatainak rögzítése során tájékoztatta a rendőröket, hogy a szomszédja szabálytalan ipari tevékenységet folytat, amelyre nem rendelkezik engedéllyel, valamint amelynek zaja zavarja őt mindennapi életvitelében. R. F. r. tzs. irányába kérdést intézett arra vonatkozóan, hogy valóban készített felvételt a bejelentőről. A panaszos elmondta, hogy igen, valóban készített felvételt, amelyre azért van szüksége, mert a Budapest, * kerületi Önkormányzat közigazgatási hatósági eljárást folytat K. Á.-sal szemben, mivel az engedély nélkül végez ipari tevékenységet. Ennek a tevékenységnek az alátámasztására készített felvételeket a bejelentő ingatlanáról és az ahhoz tartozó bekerített területről, amely felvétel kép és hang egyidejű rögzítésére alkalmas. A felvétellel nem kíván visszaélni, azt kizárólag a közigazgatási hatósági eljárás során kívánja bizonyítékként felhasználni. Azt, hogy a panaszos felé „Miért készít a szomszéd lányról bikiniben felvételeket?” kérdés feltevésre került, az eljárás során nem nyert megállapítást.

Miközben R. F. r. tzs. és K. L. r. őrm. a [...] szám előtt található ingatlan előtt meghallgatták a panaszost, arra lettek figyelmesek, hogy a bejelentő (K. Á.) az ingatlanja kapujában áll és a rendőri intézkedést figyelemmel kíséri. Tekintettel arra, hogy a bejelentő és a panaszos évek óta fennálló rossz viszonyban vannak egymással, K. L. r. őrm. megkérte őt, hogy ne jöjjön közelebb, az intézkedést jelenlétével ne zavarja. K. Á. jelenlétére a panaszos idegessé vált, majd egymással szóváltásba keveredtek. Ekkor K. L. r. őrm. ismételten felszólította a bejelentőt, hogy álljon hátrébb és a rendőri intézkedést ne zavarja. A panaszos ekkor vélte hallani K. Á. részéről azt a kijelentést az intézkedő rendőrök jelenlétében, miszerint „neki engedélye van dolgozni” és „a gépek most is mennek”. A panaszbeadványban foglaltak alapján ekkor fel is hívta az intézkedő rendőrök figyelmét az elhangzottakra. A meghallgatásuk során az intézkedő rendőrök úgy nyilatkoztak, hogy K. Á. részéről a panaszos által közölt kijelentést nem hallották elhangzani. Az intézkedő rendőrök meghallgatták a panaszost, majd tájékoztatták arról, hogy az intézkedésről rendőri jelentés fog készülni, majd elköszöntek és a szolgálati gépjárműbe ültek. A bejelentő és a panaszos még egymással beszélgettek. K. L. r. őrm. a szolgálati gépjárművet beindította, majd a gépjármű megkezdte az elindulást, amikor a panaszos a vezető oldali, bal első ablakon bekopogott. K. L. r. őrm. az ablakot letekerte. A panaszos ekkor kérte, hogy szerepeljen a rendőri jelentésben, hogy K. Á. „neki engedélye van dolgozni” és „a gépek most is mennek” kijelentést tette. A rendőri intézkedés során K. Á. az intézkedő rendőröktől megközelítőleg 2-3 méter távolságra állhatott, tőlük bal irányba, így az intézkedő rendőrök holtterében volt, amennyiben azok a meghallgatandó panaszost követték figyelemmel. Amennyiben K. Á. valóban tett volna a panaszban foglaltaknak megfelelő kijelentést, vélhetően azt az intézkedő rendőröknek hallaniuk kellett volna.

Életszerűtlen a panaszos beadványának a K. Á. által tett kijelentésre vonatkozó szakasza, ugyanis amennyiben K. Á. valóban szabálytalanul végez ipari tevékenységet, amely miatt vele szemben a Budapest, * kerületi Önkormányzat közigazgatási hatósági eljárást folytat, amely eljárásban 50.000 Ft közigazgatási bírságot is kiszabtak vele szemben, két hivatalos

személy jelenlétében, előttük, akiknek írásbeli nyilatkozata rendőri jelentés formájában közokiratnak minősül, mely tartalmát az ellenkező bizonyításáig a valóság vélelme illeti meg, ilyen nyilatkozatot tegyen fennhangon, amely nyilatkozat az ellene folytatott közigazgatási hatósági eljárás során bizonyítékként felhasználható és amely alapján a szabálytalan ipari tevékenység végzését beismerné. K. Á-t az intézkedő rendőrök az ingatlanjában hallgatták meg, ott azonban gépzajt nem tapasztaltak. Teljes bizonyossággal nem állapítható meg, ugyanakkor nem is cáfolható, hogy K. Á. részéről a „neki engedélye van dolgozni” és „a gépek most is mennek” kijelentés valóban elhangzott, azonban tekintettel arra, hogy a bejelentés-köteles ipari tevékenységgel kapcsolatos minden eljárást a telepengedély, illetve a telep létesítésének bejelentése alapján gyakorolható egyes termelő és egyes szolgáltató tevékenységekről, valamint a telepengedélyezés rendjéről és a bejelentés szabályairól szóló 57/2013. (II. 27.) Kormányrendelet a tevékenység végzés helye szerinti önkormányzat jegyzőjének hatáskörébe utalja, így a rendőri intézkedés szempontjában ezen kijelentés relevanciával nem bír.

A panaszos által panaszbeadványában rögzített, az intézkedő tanúk által részére feltett kérdések, hogy elhangzottak-e, az eljárás során nem nyert megállapítást. Az intézkedő rendőrök azt elismerték, hogy a felvételek készítésére, valamint azok felhasználásra vonatkozóan tettek fel kérdéseket, azonban azt nem a panaszos által a panaszbeadványban rögzített módon és formában tették. A rendőrök által feltett kérdések nem alkalmasak a becsület csorbítására, jog- vagy érdeksérelmet a panaszos nem szenvedett. A rendőri intézkedés alá vont személyeknek túrnie kell, hogy részére kérdéseket tegyenek fel, amelyre tudása szerint választ kell adnia, vagy a válaszadását megtagadhatja. Az a tény, hogy részére kérdések kerültek feltevésre nem alapozhatja meg a panaszos becsületének csorbítását, ugyanis azt közvetlenül részére tették fel, verbális kommunikáció útján, így az ott elhangzottak harmadik fél részére nem ismeretesek. A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 134. pontja tartalmazza a becsületsértés szabálysértési alakzatát. Amennyiben a rendőri intézkedés során valóban tettek volna a panaszos becsületének csorbítására alkalmas kifejezést, vagy a becsület csorbítására alkalmas kérdést irányított volna felé, akkor a panaszos magánindítványt terjeszthetett volna elő sérelmének orvoslása érdekében. A panaszos magánindítványt becsületsértés szabálysértés miatt nem terjesztett elő. A fentiek alapján az, hogy vele szemben a rendőri intézkedés során becsületének csorbítására, becsületének megsértésére került sor, az eljárás során nem nyert megállapítást.

A panaszos beadványában előadja, hogy a rendőri intézkedés, amennyiben nem tartalmazza a K. Á. által közölteket, egyértelműen egyoldalú és részrehajló volt. Az intézkedés alkalmas volt arra, hogy lejárassák, az sértette a jó hírnevét.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése alapján a panaszos beadványában előadottak nem alkalmasak arra, hogy a rendőri intézkedés pártatlanságát megcáfolják, azt részrehajlósággal vádolja. A rendőri intézkedésről rendőri jelentés készült. A rendőri jelentés tartalmát tekintve az intézkedő rendőr helyszíni tapasztalatait tükrözi írásos formában rögzítve. Abban az esetben amennyiben olyan közlést, jelen esetben K. Á. munkavégzésre irányuló közlését is a jelentésbe foglalták volna, amely közlést egyébként az intézkedő rendőrök nem hallottak, illetőleg nem emlékeznek arra, hogy az valóban megtörtént és oly módon és formában történt meg, ahogyan azt a panaszos beadványában előadta, pontosan a pártatlansága és objektivitása dőlne meg a rendőri intézkedés során, ha a panaszos irányába és ezzel egy időben K. Á. sérelmére. Tekintettel arra, hogy a J. Á. által elhangzottakat az intézkedő rendőrök nem hallották, illetőleg annak megtörténtére sem emlékeznek, így az a rendőri

jelentésben nem került rögzítésre. Az, hogy az intézkedő rendőrök egy részükre ismeretlen körülményt nem rögzítenek, nem lehet alapja az intézkedés objektivitásának, illetőleg részrehajlás nélküliségének megállapítására, hiszen a rendőri jelentés nem a panaszos és a szomszéd között folytatott kommunikáció, összeszólalkozás dokumentálására, a későbbi időkre történő megőrzésére hivatott írásos tevékenység, hanem a rendőri intézkedés megtörténtének igazolására szolgál. Fentiek alapján a panaszos állításával ellentétben K. Á. kijelentésének a rendőri jelentésből történő kimaradásával az intézkedés szakszerűsége és annak részrehajlatlansága nem állapítható meg, a panaszbeadvány ennek megállapítására nem alkalmas.

2016. március 9-én történt rendőri intézkedés során azzal, hogy a bejelentőn túl a panaszos is meghallgatásra került, a rendőri intézkedés objektivitása nem sérült. A rendőri intézkedés objektivitásának megdöntésére irányuló cselekményt az eljárás nem tárt fel.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján a rendőri intézkedés célja K. Á. bejelentésének vizsgálatán túl az is volt, hogy megállapításra kerüljön, hogy a bejelentésben foglaltakon túl történt-e szabálysértés vagy bűncselekmény, amely esetlegesen további rendőri intézkedést igényelne. Mivel megállapítást nyert a helyszínen, hogy sem szabálysértés, sem pedig bűncselekmény elkövetésére nem került sor, azonban a panaszos által elkövetett cselekmény alkalmas lehet személyiségi jogok megsértésére azzal, hogy hozzájárulás nélkül készít felvételt a bejelentőről és hozzátartozóiról, amely vélt vagy valós jogsérelem miatt polgári peres eljárásnak van helye, az esetről a rendőri intézkedés helyszínén jelen lévő felek meghallgatását követően rendőri jelentés készült. A rendőri jelentés rögzíti a helyszínen tapasztaltakat, valamint a két fél által előadottakat. Szabálysértési- vagy büntetőfeljelentés egyik féllel szemben sem történt. A panaszosnak hátránya a rendőri intézkedést követően nem származott, hiszen vele szemben eljárás hivatalból nem indult. Elmondása alapján K. Á.-sal évek óta fennálló rossz viszonyt ápolnak. Erről az I. utca lakóinak, közvetlen szomszédjaiknak tudomása van.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy igazoltatására sor került, amely álláspontja szerint jogtalanul és szükségtelenül történt meg, hiszen a szomszédja (K. Á.) tisztában van minden személyes adatával, amely adatokat az intézkedő rendőröknek nem tőle, hanem K. Á.-tól kellett volna beszereznie. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 25. § (1) bekezdése, az Rtv. 29. § (1) bekezdése tartalmazza az igazoltatást, mint személyazonosság hitelt érdemlő megállapításául szolgáló cselekményt. Ezen jogszabályhelyekre figyelemmel az intézkedő rendőrök a panaszost nem ismerik, elmondásuk szerint korábban nem találkoztak, vele szemben intézkedést nem foganatosítottak. Ezt meghallgatása során maga a panaszos is megerősítette. A panaszos személyazonosságának megállapítására azért került sor, mert a rendőrök számára a [...] szám alóli ingatlanból előjövő férfi számukra ismeretlen volt, annak személyazonosságát hitelt érdemlően szemrevételezését követően megállapítani nem tudták, ezért vált szükségessé, hogy személyazonosságának igazolását a személyazonosság igazolására hitelt érdemlően alkalmas igazolvánnyal megtegye. Tekintettel arra, hogy a bejelentés kivizsgálásáról rendőri jelentés került rögzítésre, amelyet már az intézkedés megkezdésekor tudtak az intézkedő rendőrök, a panaszos adatainak rögzítése vált szükségessé.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdésére tekintettel a személyazonosság hitelt érdemlő igazolására alkalmas iratok a személyazonosító igazolvány, a vezető engedély, valamint az új típusú útlevél. A rendőri intézkedés helyszínén a panaszos személyazonosságának igazolása személyazonosító igazolvánnyal történt. A jogszabály lehetőséget biztosít ugyan arra, hogy

a rendőr egy jelen lévő, harmadik személy közlését is elfogadja az intézkedés alá vont személyazonosságának a megállapítására, azonban ennek előfeltétele az, hogy a harmadik személy személyazonossága a közlést megelőzően hitelt érdemlően megállapítást nyerjen. K. Á. személyazonossága a helyszínen hitelt érdemlően megállapítást nyert ugyan, azonban azzal, hogy a panaszos adatai nem K. Á. közlése alapján, hanem a panaszos nevére kiállított és az ő tulajdonát képező személyazonosító igazolvány alapján kerültek megállapításra, jogsérelem nem történt. A jogszabály nem teszi kötelezővé a harmadik személy közlésének az elfogadását, vagy a harmadik személy közlésre történő felhívását, hanem lehetőségként említi meg. Erre a nem kötelező, hanem eshetőleges lehetőségre utal a jogalkotó az „elfogadható” kifejezéssel. Amennyiben a jogalkotó kötelezően elvárt személyazonosság megállapítására alkalmazandó cselekményként követelné meg az intézkedő rendőröktől azt, hogy az intézkedésnél jelen lévő harmadik személyt személyazonosság közlésére felhívják és azt elfogadják, akkor az „elfogadja” kifejezést használná. Azzal, hogy az elfogadható kifejezés került rögzítésre a törvényben, a jogalkotó a helyszínen intézkedő rendőr kezébe adta a döntés lehetőségét, hogy az intézkedés alá vont személy személyazonosságát annak hitelt érdemlő igazolására alkalmas iratból kerüljön megállapításra. A más személy közlése alapján történő személyazonosság megállapítására ugyan lehetőséget ad a törvény, azonban annak alkalmazása bizonyos esetekben felületes intézkedéshez vezethet, amely következtében bűnüldözési érdekek sérülhetnek. A fentiek alapján a más személy közlése által történt személyazonosság megállapítása nem elterjedt. A rendelkezésre álló rendőri jelentés, valamint a meghallgatási jegyzőkönyvek alapján K. Á. a helyszínen foganatosított rendőri intézkedés során az intézkedő rendőröknek semmilyen a panaszos adatait tartalmazó iratot nem adott át, ilyet nem hozott a tudomásukra. A kérdés megítélése kapcsán a parancsnok figyelemmel volt a Szolgálati Szabályzat 25. § (1) bekezdésében foglaltakra is.

A panaszos a szolgálati gépjárművel leadott hangjelzésre a lakóingatlan elé kifáradt. Ekkor az intézkedő rendőrök közölték vele az intézkedés okát, egyben felszólították személyazonosságának az igazolására. Mivel a panaszosnál nem volt a személyazonossága hitelt érdemlő igazolására alkalmas okmány, ezért a lakóingatlanba visszament és azt magához vette. Ezt követően került sor a személyazonosságának hitelt érdemlő megállapítására, valamint adatainak rögzítésére. Adatainak rögzítésére a rendszeresített felíró tömbben került sor.

A Szolgálati Szabályzat 25. § (2) bekezdésére figyelemmel, az intézkedés során azzal, hogy a panaszos személyazonosságának megállapítására személyazonosító igazolvány alapján történt, az intézkedés jog-és szakszerűsége nem sérült, a panaszos sérelmet nem szenvedett.

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése határozza meg a rendőri intézkedéssel szemben tanúsítandó állampolgári magatartást. A rendőri intézkedésnek a panaszos alávetette magát, azzal szemben sem aktív, sem passzív ellenállást nem tanúsított, ezért vele szemben kényszerítő eszköz nem került alkalmazásra, valamint jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt szabálysértési eljárás megindítására nem került sor. Az intézkedés helyszínén a panaszos a rendőri intézkedés jogszerűségét nem vitatta, azt később, a panaszbeadványában terjesztette elő. Panaszában előadja, hogy a rendőri intézkedésnek személyazonosságának megállapítását követően abba kellett volna maradnia, vele szemben az intézkedés nem volt továbbfolytható.

A panaszos meghallgatása során hivatkozott az Rtv. 24. § (2) és (4) bekezdésekben foglaltakra. Az Rtv. 24. § (2) bekezdése tilalmat határoz meg a rendőri intézkedésekkel kapcsolatosan, mégpedig a magánérdek védelmének a tilalmát. A rendőr az

alapintézkedéseken túl más egyéb cselekményt nem végezhet, amennyiben a helyszínen egyértelműen megállapítást nyer, hogy az intézkedés alapjául szolgáló, bejelentett cselekmény a polgári perrendtartás hatálya alá tartozik. Ilyen esetben az intézkedést fogantató rendőr a helyszínen tájékozódik, igazoltatja az ellenérdekű feleket, felhívja a figyelmüket, hogy jogaik érvényesítésére polgári peres eljárásban van lehetőség. Az intézkedést követően a bejelentés kivizsgálásáról a rendőr jelentést készít. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a panaszos által készített felvételek alkalmasak lehetnek magánérdek sérelem okozására, ugyanis a bejelentő ingatlanjának és az ahhoz tartozó bekerített területnek kép és hang egyidejű rögzítésére alkalmas eszközzel történő időszakos megfigyelése és az ott történtek rögzítése alkalmas lehet a személyiségi jogok megsértésére, azonban tekintettel arra, hogy polgári peres eljárás során, a bíróság előtt lehetőség van az ilyen jellegű igény érvényesítésére, a bejelentő által közölt cselekmény nem tartozott a rendőrség hatáskörébe, ennek megfelelően nem is került sor az intézkedésre a panaszossal szemben, az igazoltatásán, valamint a meghallgatásán túlmenően.

A panaszos a meghallgatása során tévesen hivatkozott az Rtv. 24. § (4) bekezdésére, ugyanis a jogszabályhely alapján K. Á. arra irányuló konkrét kérelme alapján állapítható volna meg a panaszos személyazonosságát, majd azt kérésére a rendőrkapitányság adhatta volna ki. Ez a bekezdés nem szűkíti le a rendőri igazoltatás lehetőségének körét, hanem az állampolgárok részére, akik egyébként nem jogosult igazoltatására ad egy lehetőséget, miszerint a rendőri intézkedés helyszínen vele szemben álló ellenérdekű fél adatai a törvény által meghatározott mértékben és tartalommal megismerhetők legyenek részére írásbeli kérelme alapján. A rendelkezésre álló iratok alapján ilyen felkérés a bejelentőtől az intézkedő rendőrök irányába nem érkezett, illetőleg arra irányuló közlést sem tett, hogy a 2016. március 9-én, 8 óra 40 perc körüli időben tapasztalt felvétel készítése miatt a panaszossal szemben jogi lépést kíván tenni. K. Á. a BRFK * Kerületi Rendőrkapitányságra a panaszos személyes adatainak kiadására irányuló kérelmet nem terjesztett elő.

A panaszos a beadványában hivatkozik egy a rendőri intézkedés napján, de azt időben megelőzően K. Á. által végzett rakodási tevékenységre. A rendőri intézkedés során a [...] szám előtt rakodási tevékenység nem zajlott, így annak megtörténtét sem a helyszínen intézkedő rendőrök, sem a hatóság eljárása során nem vizsgálta.

A parancsnok álláspontja szerint az a tény, hogy a panaszos beadványát még a rendőri jelentés megtekintését megelőzően benyújtotta és abban a K. Á. által elhangzottak rendőri jelentésben történő rögzítésének esetleges elmaradását is megemlíti arra utal, hogy számára a rendőri jelentés fegyvertényt jelentett volna a K. Á. által folytatott szabálytalanul végzett tevékenység ügyében. Azon kijelentése, miszerint a rendőri jelentést a K. Á.-sal szemben folyamatban lévő közigazgatási hatósági eljárás során kívánta felhasználni a jele annak, hogy ezen jelentésre úgy tekintett, mint egy új lehetőségre, hogy igazának és akaratának érvényt szerezzen, hiszen a K. Á. által tett kijelentés véleménye szerint az engedély nélkül végzett ipari tevékenységgel kapcsolatos beismerő vallomás lett volna. Mivel a helyszínen intézkedő rendőrök eljárásuk során ezt a kijelentést nem hallották elhangozni K. Á. szájából azt csak a panaszostól hallották, aki a szolgálati gépjármű ablakán bekopogtatva ezt részükre jelezte, a rendőri jelentésbe nem foglalták bele.

A panaszbeadvány „Előzmény” részéből megállapítható, hogy a bejelentővel haragos viszonyban állnak, a K. Á. által végzett, a lakásán végzett tevékenység miatt. A tevékenység zajjal jár, amely miatt a panaszos és családja nem tudnak pihenni. Ezt megelőzve kezdeményezte a közigazgatási hatósági eljárás megindítását a Budapest, *. kerületi

Önkormányzatnál. Az eljárás során a hatóság egy alkalommal, 2015. augusztus 31-én tudott ellenőrzést tartani a műhelyben, további két alkalommal 2016. február 24-én és 2016. március 1-én, amely kísérletek eredménytelenül zárultak, mivel az ellenőrzést végrehajtó hatóság tagjai nem tudtak bejutni az ingatlan területére. A panaszos az engedély nélkül végzett ipari tevékenység bizonyítására felvételeket kezdett készíteni szomszédja ingatlanáról, illetőleg az ahhoz tartozó bekerített részről, amely felvétel hang és kép egyidejű rögzítésére alkalmas. Beadványa alapján állandó bizonyítási kényszerben él, hiszen a szabálytalan tevékenység végzésére a felvétel csak is úgy alkalmas, ha az egy időben rögzíti a gépek által keltett zajt, valamint azt, hogy a zaj a műhelyből érkező gépektől származik. 2015. szeptember 3-án történt esemény miatt a BRFK * Kerületi Rendőrkapitányságon [...] számon eljárás folyik. A panaszos beadványából megállapítható, hogy az az állapot már évek óta húzódik. Az eljáró hatóság az ipari tevékenység végzésének vonatkozásában 50.000 Ft közigazgatási bírsággal sújtotta szomszédját, azonban az az összeget nem fizette meg, a hatóság döntésének nem bír érvényt szerezni. A panaszos az intézkedés során, habár azt az eljárás iratai egyértelműen nem tartalmazzák, azonban arra panaszbeadványából, valamint a meghallgatásán elhangzottakból következtetni lehet, igényként merült fel benne, hogy az intézkedő rendőrök kijelentései alapján intézkedést kezdeményezzenek a bejelentővel szemben, az általa végzett ipari tevékenység miatt és meggyőződjenek annak szabálytalan voltáról. Mivel erre nem került sor, a panaszosban ez kelthette azt a téves érzetet, hogy a rendőri intézkedés egyoldalú és kizárólag az ő jó hírnevének a megsértésére irányul. A panaszos a rendőri intézkedéssel szemben a helyszínen nem élt panasszal. A panaszát 2016. március 16-án, a rendőri intézkedést követő hét nap elteltével, elektronikusan nyújtotta be.

A panaszbeadványában előadja, hogy a rendőri intézkedést követően a Budapest, * kerületi Önkormányzat Építésügyi Irodáján [...] számú levelet vett át, amely tartalma alapján K. Á. a [...] szám alatt található ingatlan területén sem nagykereskedelmi, sem pedig ipari tevékenységet nem folytathat. Feltételezhető, hogy ezen irat, valamint a rendőri jelentés birtokában, amely jelentésben rögzítésre került a bejelentő által, a munkavégzés folytatására tett nyilatkozat, már elegendő bizonyítékkal rendelkezne a közigazgatási hatósági eljárásban. Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri jelentés nem tartalmazza a K. Á. által előadottakat, amelyet a panaszos kivételével más személy nem hallott a helyszínen, így a panaszbeadvány benyújtása mellett döntött, amellyel a sérült igazságérzetének kíván eleget tenni.

A parancsnok véleménye szerint megállapítható, hogy a panaszos rendőri intézkedéssel szemben benyújtott panaszja valójában inkább irányul K. Á. és a közigazgatási hatósági eljárás ellen, amelyben nem tud érvényt szerezni akaratának, mint a konkrét rendőri intézkedéssel szemben. (A parancsnok ehelyütt hivatkozik az Rtv. 2. §-ára.)

A parancsnok a kivizsgálása során megállapította, hogy a rendőri intézkedés a jogszabályi előírásoknak megfelelően került lefolytatásra, az jog-és szakszerű volt, továbbá az arányosság törvényi feltételeinek is maradéktalanul eleget tett. A panaszos a rendőri intézkedés során jog-és érdeksérelmet nem szenvedett.

2) Az ORFK a Testület rendelkezésére bocsátotta a K. L. r. örm. által, 2016. március 9-én készített jelentést, amely szerint a rendőrnek a szolgálata teljesítése során, 9 óra 15 perckor, a Központ azt az utasítást adta, hogy menjen a [...] szám alatti házhoz, mivel az ott lakó K. Á. rendőri intézkedést kért a szomszédjával szemben.

A helyszínre 9 óra 23 perckor érkezett meg, ahol felvette a kapcsolatot a bejelentővel, aki elmondta, hogy a szomszédja (panaszos) a mai napon, 8 óra 40 perc körüli időben videofelvételt készített róla és a családjáról. Elmondta, hogy kb. 5 éve rossz kapcsolatban van a panaszossal, aki azóta folyamatosan zaklatja őket (videofelvételt készít arról, ami az udvarában történik). Ezen dolog miatt már több alkalommal történt rendőri intézkedés. Továbbá elmondta, hogy a panaszos az első emeleti szoba ablakából (ami az ő udvarára néz) készíti a felvételeket egy állványra szerelt videokamerával. A mai napon, reggel 8 óra 40 perc körüli időben az udvaron tartózkodott a lányával (K. K.), valamint apósával (L. S.), amikor is arra lettek figyelmesek, hogy a panaszos az ablakon keresztül ismét videofelvételt készít róluk. Ezt követően értesítette a rendőrséget. K. K-t és L. S-t meghallgatni a rendőr nem tudta, mivel nem tartózkodtak a helyszínen.

A rendőr meghallgatta a [...] szám alatt lakó panaszost, aki elmondta, hogy rossz kapcsolatban van a szomszédjával (bejelentő). Valóban készít videofelvételeket, de azt csak azért teszi, mert bizonyítékként szeretné majd a későbbiekben felhasználni, ugyanis a szomszédja szabálytalan tevékenységet folytat. Ez a panaszos számára abban merül ki, hogy hangos zaj hallatszik át és ez zavarja az ő nyugalma. Továbbá elmondta, már az ügyben tett feljelentést a rendőrségen. Azt is elmondta, hogy a felvételeket csak magánhasználatra, bizonyítékként tárolja. Mást nem kívánt elmondani.

A rendőr előadta, hogy a kérésre semmilyen hangos zaj nem volt hallható.

Ezt követően mindkét fél részére jogi felvilágosítást nyújtott, amelyet megértettek. A történetet visszajelentette a Központnak, majd 9 óra 55 perckor távozott a helyszínről. A fenti személyek körében nem szerepeltek.

3) A rendőrség megküldte a panaszos, mint a rendőrségen megindult panasz eljárásban panaszosi minőségben szereplő személy meghallgatásáról 2016. május 12-én 10 óra és 12 óra között felvett jegyzőkönyvet.

A panaszos a törvényi tájékoztatások megtörténtének tényét és a számára elhangzott tájékoztatások megértésének a tényét aláírásával hitelesítette, majd előadta, hogy a vele szemben intézkedő két rendőrt nem ismeri, korábban nem találkozott velük és nem emlékszik rá, hogy intézkedtek volna vele szemben. A rendelkezésre álló iratokat az ügy előadója ismertette vele. Észrevétele, indítványa a következő.

Elmondta, hogy a panaszban foglaltakat fenntartja. A panaszban foglaltak jelentős részét nem tudja bizonyítani, mivel nincsen tanúja és az az álláspontja a két hatósági személlyel szemben, amit leírt, azt a rendőri jelentés ismerete nélkül tette, az ott elhangzottak alapján. Kéri, hogy az eljárást a továbbiakban a Testület folytassa le.

A panaszost ezt követően az ügy előadója megkérte, hogy ismertesse az intézkedéssel kapcsolatos körülményeket. A panaszos álláspontja és panasza, igazát az Rtv. 24. § (2) és (4) bekezdése biztosítja. A törvény 24. § (2) bekezdésében a magánérdek védelme csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha törvényes védelem az adott körülmények között másként nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. Mind a törvényes védelem, mind az érvényesíthetősége semmilyen akadályba nem ütközött az ismert esetben. Ezért az Rtv. 24. § (2) bekezdésének alapján a személyével szemben a rendőrkörök semmilyen intézkedést nem folytathattak volna le, nem igazoltathatták volna; sőt az Rtv. 24. § (4) bekezdése

alapján az adatait sem kérhették volna el, nem igazoltathatták volna, nem hívhatták volna ki a házából rendőri kürt használatával. A szomszéd ugyanis minden adatát ismeri a helyszínen évek óta folyó közigazgatási eljárások kapcsán. A járőrök az Rtv. 24. § alapján csak az adatai megszerzése miatt igazoltathatták volna, de mivel minden adata ismert a szomszéd előtt, ezért az igazoltatása is indokolatlanul történt meg. Az álláspontja szerint az ügyben a rendőrség többet nem tehetett volna 2016. március 9-én, ezért a személyét nem vonhatták volna rendőri intézkedés alá. Az igazoltatás addig tart, amíg az adatait fel nem veszik. Innentől kellett volna őt tájékoztatni, hogy mi az intézkedés oka. Az igazoltatással nem ért véget az intézkedés. Utána még kérdések hangzottak el, amelyek a jelentésben nincsenek benne. A rendőri intézkedés véleménye szerint részrehajló volt.

Az ügy előadója ismételtlen kérdést intézett a panaszoshoz [„*A rendőri intézkedés során Önre vonatkozóan sértő, lealacsonyító megjegyzést tett valamelyik rendőr?*”]; amelyre azt válaszolta, hogy az első kérdést érezte rettenetesen sértőnek, amelyet bizonyítani nem tud. Miért készít a szomszéd lányáról bikiniben felvételeket? Ezek után nem is tudta pontosan, hogy miről zajlik az intézkedés, hogy ő a szomszéd lányát fotózza, vagy hogy filmezi.

Az ügy előadója megkérdezte tőle, hogy a rendőr konkrétan megjelölte-e a szomszéd lányáról készült bikinis felvétel készültének időpontját, amelyre a panaszos nemmel felelt; azt válaszolta, hogy ilyen felvételt sosem készített.

Az előadó kérdésére [„*K. Á. az intézkedés mely szakaszában közölte a két mondatot, amelyet a panaszában megemlített?*”] előadta a panaszos, hogy az intézkedés középső szakaszában közölte a szomszédja a mondatot.

Az előadó ekkor a mondat elhangzásának a körülményeiről érdeklődött, nevezetesen, hogy a rendőrhöz képest térben milyen helyzetben volt a szomszéd és milyen távolságra. A panaszos válaszként elmondta, hogy a szomszédja az utcán volt, a panaszos ingatlanának a kapujában. A panaszos előtt volt az idősebb járőr, neki a bal oldalán, kb. 2 méter távolságra, hallótávolságra K. Á. Ez a két ingatlan telekhatárának felel meg.

Az előadó érdeklődött, hogy, amikor a szomszéd a kijelentését tette, akkor vajon rajta kívül beszélt-e még valaki. A panaszos elmondta, hogy K. Á. odament és őt hallgatta, nem folyt beszélgetés. Ekkor szólította fel L., hogy ne jöjjön közelebb, de K. Á. nem lépett el onnan. A panaszos ekkor váltott vele néhány szót. K. Á. ekkor tette a kijelentéseket, hogy neki joga van dolgozni, de a gépek a műhelyben most is működnek. Ekkor kérte a két rendőrt, hogy részére ez nagyon fontos lenne a közigazgatási eljárásban és ezt a két mondatot írják bele a jelentésükbe. Az is elhangzott, hogy a *. kerületi Önkormányzat 50.000 Ft-os bírságot szabott ki, amit K. Á. nem fizetett meg. Ekkor az idősebb rendőrnek mondta a panaszos, hogy K. Á. másodfokú határozattal szemben közigazgatási pert indított, mert ez a következő jogi lehetősége. Ezt követően ellépett, mert el lett küldve.

Az előadó feltett kérdésére [„*A K. Á. által elmondottakat a rendőrnek véleménye szerint hallania kellett?*”] azt a választ adta, hogy igen, sőt ki is hangsúlyozta, hogy az intézkedésről készült jelentésben legyen benne.

Az ügy előadója a kommunikáció hangneme felől érdeklődött, amely a panaszos álláspontja szerint normális hangnemű volt.

Az előadó kérdésére [„A rendőrök közölték, hogy feljelentés fog készülni Ön ellen, vagy, hogy készülni fog írásos jelentés?”] a panaszos előadta, hogy erre nem emlékszik, hogy közölték volna az intézkedés végén. Lehet, hogy közölték, de nem emlékszik rá. Még az intézkedés pontos célját sem tudta pontosan meghatározni.

Az előadó ezt követően atekintetben érdeklődött, hogy a rendőrök közölték-e a panaszossal az intézkedés okát és célját. A panaszos elmondta, hogy az intézkedés okaként a panaszában leírt első kérdést gondolta, amit mint leírta nem tudott hová tenni és értelmezni.

Az előadó ezt követően megkérdezte, hogy mikor szerzett arról pontosan tudomást, hogy a rendőri jelentés nem tartalmazza a K. Á. által elmondottakat. A panaszos úgy válaszolt, hogy amikor a jelentés fénymásolatát átvette a *. Kerületi Rendőrkapitányságon.

A panaszos végül úgy nyilatkozott, hogy a tanúk meghallgatásán nem kíván jelen lenni, azonban a meghallgatásukról felvett jegyzőkönyvekről másolatot kér. K. Á. meghallgatásán jelen kíván lenni. Más elmondanivalója nem volt.

4) A rendőrség elsőként mellékelte, releváns, eddig még nem ismertetett dokumentuma R. F. r. tzs., mint tanú meghallgatásáról 2016. május 12-én 13 óra 50 perc és 14 óra 21 perc között felvett jegyzőkönyv volt.

A tanú aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy a törvényi figyelmeztetéseket és tájékoztatásokat megértette, tudomásul vette, majd nyilatkozatot tett, amelyben előadta, hogy a jelentésben foglalt időben jelentek meg az [...] szám alatt, mivel az ott lakó bejelentést tett, hogy a szomszédja videofelvételt készít róla és a családjáról. Meghallgatták a bejelentőt, aki elmondta, hogy a szomszédjában lakó férfi több alkalommal videofelvételt készített róla és a családtagjairól és ez őt nagyon zavarja. Elmondta, hogy már több éve rossz viszonyt ápolnak. Szerette volna, hogy szóljanak a szomszédjának, hogy hagyja abba a kamerázást, mert ez őt zavarja. Ezt követően felvették a kapcsolatot a szomszéddal (panaszos), aki az Ilona utca 60. szám alatt lakik. A kerítéskapura felszerelt csengő többszöri megnyomására a panaszos nem ment ki, ezért a szolgálati gépjármű fény-és hangjelzésével próbálták meg kihívni őt. A hangjelzést követően az ingatlanból kiment a panaszos. Mivel nem volt nála személyazonosító igazolvány, ezért visszament érte a házba. Ezt követően a panaszossal közölték, hogy miért vannak ott, majd a szomszéd által vélt sérelmeket próbálta elmagyarázni a tanú a panaszosnak, valamint, hogy ha ez igaz, akkor miért készít felvételeket a szomszédról. Erre a panaszos azt mondta, hogy mivel a szomszédban illegális ipari tevékenység folyik és ennek bizonyítása érdekében kamerafelvételeket szokott készíteni az ott folyó cselekményekről. Miközben a panaszossal beszéltek arra lettek figyelmesek, hogy a bejelentő a saját telkén lévő kerítéskapu vonalában áll és figyeli az intézkedést. Megpróbált közelebb lépni, de ekkor a társa rászólt, hogy ne jöjjön közelebb, ne zavarja a rendőri intézkedést. Ezt követően közölték a panaszossal, hogy rendőri jelentés fog készülni a történetekről. Ezt követően a szolgálati gépjárműbe szálltak és éppen elindultak, amikor a panaszos odalépett a szolgálati gépjárműhöz és annak bal első ablakán bekopogott; közölte, hogy szerepeljen a jelentésben, hogy a szomszédja azt mondta, hogy továbbra is folytatja a tevékenységét. Ezt valószínűleg akkor mondhatta, amikor a tanú és társa a gépjárműben ültek és nem voltak jelen a kettejük beszélgetésénél, mert a tanú ilyen kijelentés elhangzását nem hallotta.

Az előadó kérdésére [„Ismeri a bejelentőt vagy a panaszoszt? Velük szemben bármilyen okból elfogult? Haragosa bármelyiküknek is?”] előadta, hogy nem ismeri őket és nem elfogult velük szemben. Egyikőjüknek sem a haragosa.

Az előadó ismételt kérdést tett fel a tanúnak atekintetben, hogy a helyszínen elhangzott-e olyan kérdés, hogy a panaszos a helyszínen a bejelentő lányáról bikiniben felvételt készít és ha igen, akkor ki tette fel a kérdést; erre a tanú úgy felelt, hogy ő tett fel a panaszosnak kérdést. Azt kérdezte tőle, hogy valóban készít-e felvételt, mire a panaszos igennel felelt; bikinis lány nem került szóba, ilyen kérdés nem merült fel.

Az előadó megkérdezte a tanút, hogy „Az a kérdés elhangzott, hogy miért kamerázza be a szomszéd ingatlanját és mit mondana, ha az ingatlanja be lenne kamerázva” vajon elhangzott-e a helyszínen. A tanú válaszában elmondta, hogy megkérdezték, hogy miért kamerázza a szomszéd ingatlanját, amelyre a panaszos előadta, hogy azért készít felvételt, mert az illegálisan végzett tevékenységet szeretné ezzel bizonyítani.

Az előadó ezt követően a K. Á. által tett kijelentés elhangzása és körülményei felől érdeklődött. Ennek kapcsán a tanú előadta, hogy nem hallotta a panaszos által idézett kijelentéseket, a bejelentő az intézkedés helyszínétől kb. 2-3 méterre állt, az Ilona utca 58. szám előtti kapubejáróban.

Az előadó ezt követően megkérdezte, hogy „Az intézkedés során a panaszosra sértő, lealacsonyító, a becsület csorbítására alkalmas megjegyzést tett?” és „Az intézkedés során a panasossal milyen hangnemben kommunikált?”. A tanú előadta, hogy nem tett ilyen kifejezést és normális hangnemben kommunikált a panasossal.

A tanú az előadó kérdésére továbbá elmondta, hogy a bejelentőn kívül más személy a rendőri intézkedés során nem volt jelen, így azt külső személy nem kísérte figyelemmel. A rendőri intézkedés a panaszos becsületének a csorbítására nem volt alkalmas. Senki nem végzett rakodást az utcán és erre utaló zajokat sem hallottak a bejelentő házában történő tartózkodásuk alatt. Végezetül pedig előadta, hogy nem tudja, hogy a panaszos miért gondolhatta részrehajlónak, egyoldalúnak a rendőri intézkedést; feltételezi, hogy talán a közöttük fennálló rossz szomszédi viszony miatt, és ezért a panaszos az intézkedés során ingerültebb volt az átlagosnál, ezért érezhette úgy, hogy az intézkedés részrehajló volt és ellene irányult, mivel az utcán intézkedtek vele szemben.

5) K. L. r. őrm-t is, mint tanút hallgatták meg a panasz eljárásban 2016. március 12-én 12 óra 55 perc és 13 óra 40 perc között. Az erről felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint a tanú aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy a részére elhangzott törvényi tájékoztatásokat és figyelmeztetéseket megértette, tudomásul vette. Előadta, hogy A Központ utasítására jelent meg az [...] szám alatti családi háznál, mivel az ott lakó bejelentést tett, hogy a szomszédja videofelvételt készített róla és a családtagjairól. A helyszínen felvették a kapcsolatot a bejelentővel, aki elmondta, hogy a mai napon, a reggeli órákban lett arra figyelmes, miközben az udvaron tartózkodott a családtagjaival, hogy a szomszédban lakó férfi videofelvételt készít róluk. A bejelentővel nem az udvaron, hanem a házban beszéltek, annak egyik hátsó, udvarra néző helyiségében. A helyszínen a bejelentő családtagjai már nem voltak jelen, ezért őket nem tudta meghallgatni a történetéről. Elmondta, hogy a szomszédjával rossz viszonyban van, emiatt már korábban volt rendőri intézkedés a helyszínen; tudomása szerint a szomszédja

otthon tartózkodik, nem látta őt a bejelentés óta eltávozni. Ezt követően felvilágosították, hogy a fényképek felvétele miatt polgári peres úton tudja akaratát érvényesíteni, majd közölték vele, hogy az intézkedésről jelentést készítenek. Ezt követően átmentek a szomszédhoz (panaszos). Csengetésükre a lakásból nem jött ki senki, ezért a szolgálati gépjárművel az Ilona utca 60. szám alatti ingatlan kapuja elé állt a rendőr és egy rövid kürt hangjelzést adott le. A szomszéd kiment a kapuba. Közölték vele, hogy bejelentés érkezett, miszerint a szomszédjáról videofelvételt készített. Kérte őt a rendőr, hogy adja át a személyazonosító igazolványát, amelyre a panaszos közölte, hogy nincs nála, ezért visszament a házba érte. Míg a házban volt, addig a rendőr a szolgálati gépjárművel visszaállt annak korábbi helyére, az úttest másik oldalára. Kis idő múlva visszaért a panaszos, átadta az igazolványát, majd az adatait a rendőr RK lapra rögzítette. Adatai rögzítése során folyamatosan azt magyarázta, hogy a szomszédja ipari tevékenységet folytat, ami hangos zajjal jár, ez őt zavarja. Erre a tevékenységre nincs engedélye. A beszélgetésük során kissé idegessé vált és ingerültebb hangnemben beszélt, de nem kiabált. Miközben beszélgettek, arra lett figyelmes, hogy a bejelentő az udvarán tartózkodik és figyelemmel kíséri az intézkedést, majd megpróbált odamenni hozzájuk, miközben a szomszédjával szóváltásba keveredett. A rendőr ekkor felszólította a panaszoszt, hogy ne menjen oda, ne zavarja az intézkedést és maradjon távol. A panaszos elmondta, hogy valóban készített videofelvételt, de azt csak azért tette, hogy bizonyítékként fel tudja a későbbiekben használni ellene. A felvételekkel, amelyeket készített nem szeretne visszaélni. Ezt követően közölték vele, hogy az intézkedésről rendőri jelentés fog készülni. Majd elköszöntek egymástól és a rendőrök beültek a szolgálati gépjárműbe. Félig kiállt a rendőr a parkolóból, mikor odament a panaszos hozzá és bekopogott a vezető oldali ablakon. Lehúzta az ablakot a rendőr, majd a panaszos közölte, hogy szerepeljen a jelentésben, hogy a szomszéd elmondta, hogy továbbra is folytatja a tevékenységét. A rendőr közölte vele, hogy a jelentésben az fog szerepelni, amit neki mindkét fél elmondott. Ezt követően a rendőrök a helyszínről távoztak.

A tanú a meghallgatásának a következő szakaszában az előadó által feltett kérdéseket válaszolta meg. A tanú előadta, hogy nem ismeri a bejelentőt és a panaszoszt sem, velük szemben korábban nem intézkedett. Nem is tudta, hogy ilyen rossz viszonyban állnak egymással. Neki egyik fél sem a haragosa. A rendőr elmondta, hogy a panaszoszt valóban megkérdezték, hogy készített-e felvételt az udvaron tartózkodókról, amelyre azt felelte, hogy igen. Bikinis lány nem került szóba, ilyen kérdést nem tettek fel. Valóban megkérdezték tőle, hogy miért készít felvételeket, amelyre azt válaszolta, hogy a szomszédjával szemben folyamatban lévő eljárás során kívánja a felvételeket felhasználni, amire mondta a rendőr, hogy magának sem lenne jó, ha a szomszédja videózná, magát is idegesítené. A rendőr nem emlékszik arra, hogy K. Á. az intézkedés során mondott olyat, hogy neki van engedélye dolgozni és a gépek most is mennek. Úgy emlékszik továbbá, hogy K. Á. a lakásának a kapujában állt, a rendőrtől kb. 2-3 méterre. Az intézkedés során nem tett a panaszosra sértő, lealacsonyító, a becsület csorbítására alkalmas megjegyzéseket. Az intézkedés során normális hangnemben kommunikált, nem kiabált. Az intézkedés nem történt becsületsértő módon. Kürt használatával jelezte a panaszos részére, hogy vele szemben intézkedést szeretnének végrehajtani, amelyre az ingatlan elé ki is ment. Az intézkedést itt folytatták le vele szemben, közterületen. Végig nyugodt hangnemben beszéltek vele, nem kiabáltak, őt nem sértették meg. Az intézkedés nem történt becsületsértő módon, vele szemben kényszerintézkedést nem alkalmaztak. Az utcán az intézkedés pillanatában senki nem végzett rakodást és erre utaló zajt sem hallottak. A rendőr elmondta, hogy nem tudja, hogy a panaszos miért gondolhatta az intézkedést egyoldalúnak, hiszen ugyanúgy folytatták le, mint korábban bármikor.

6) Az ügyeleti küldési napló tanúsága szerint K. Á. a [...] telefonszámról a 107-es segélyhívó tárcsázása útján tett bejelentést 2016. március 9-én 9 óra 13 perckor, amelyet K. B. r. ftzls. fogadott és 9 óra 13 perckor helyszínre küldést hajtott végre.

A bejelentő hívásában előadta, hogy [...] szám helyen a szomszédja folyamatosan zaklatja, kamerázza. Eddig hiába szólt neki, volt már bírósági eljárás is, a szomszéd mégis folyamatosan veszi az ő családját kamerával. A szomszéd: a panaszos. C.-121 ment a címre. Ott a bejelentőt meghallgatták, aki elmondta, hogy a szomszédja folyamatosan képi felvételt készít az ő családjáról, kameráz. A rendőrök a szomszédot is meghallgatták, aki kioktatta a rendőröket, hogy mit kell csinálniuk, illetve hogyan végezzék a munkájukat. Jelentés készül.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos kifogásolta a vele szemben végrehajtott rendőri intézkedést, hiszen véleménye szerint ahhoz a rendőrségnek nem volt meg a jogalapja. Álláspontja szerint emiatt a rendőrség nem is igazoltathatta őt. Sérelmezte a rendőri fellépést is, nevezetesen: nem közölték vele az intézkedés okát, az intézkedés sértette a becsületét és jó hírnevét, valamint az egyik rendőr hangneme sértő volt számára, amely alapvetően a neki feltett kérdésekben nyilvánult meg.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében rögzített emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát, VI. cikkében foglalt személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogát és a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület eljárásában megvizsgálta a panaszossal szemben végrehajtott rendőri intézkedést.

a) Az intézkedés jogalapja kapcsán a Testület az alábbi álláspontra helyezkedett.

A panaszos a beadványában foglaltakat a személyes meghallgatása során pontosította, amelynek során így előadta, hogy az Rtv. 24. § (2) és (4) bekezdésére figyelemmel a rendőrségnek nem volt jogalapja az intézkedés végrehajtásához. A panaszos arra hivatkozott, hogy mind a törvényes védelem, mind az érvényesíthetősége semmilyen akadályba nem ütközött az ismert esetben. Ezért az Rtv. 24. § (2) bekezdésének alapján a személyével szemben a rendőri járőrök semmilyen intézkedést nem folytathattak volna le, nem igazoltathatták volna; sőt az Rtv. 24. § (4) bekezdése alapján az adatait sem kérhették volna el, nem igazoltathatták volna, nem hívhatták volna ki a házából rendőri kürt használatával. A szomszéd ugyanis minden adatát ismeri a helyszínen évek óta folyó közigazgatási eljárások kapcsán. A járőrök az Rtv. 24. § alapján csak az adatai megszerzése miatt igazoltathatták volna, de mivel minden adata ismert a szomszéd előtt, ezért az igazoltatása is indokolatlanul történt meg. Az álláspontja szerint az ügyben a rendőrség többet nem tehetett volna 2016. március 9-én, ezért a személyét nem vonhatták volna rendőri intézkedés alá.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos szomszédja telefonon keresztül, a 107-es segélyhívó szám tárcsázásával tett bejelentést a rendőrségre, amelyben előadta, hogy a panaszos, mint a szomszédja kamerafelvételeket készít róla és a családjáról, folyamatosan zaklatja őket, bírósági eljárás is volt már folyamatban. Ezen információkra tekintettel érkezett két járőr a helyszínre.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. § (1) bekezdése értelmében a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A (2) bekezdés szerint a rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Végezetül a hivatkozott jogszabályhely (3) bekezdése előírja, hogy ha szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.

A Szolgálati Szabályzat a fentebbi szabályokat a szabálysértések elkövetésére vonatkozó gyanú esetén követendő intézkedési kötelezettségre vonatkozó rendelkezésekkel egészíti ki. A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdés szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz. A (2) bekezdés alapján a szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására. A (3) bekezdés szerint a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és – amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele – rendelkezik a tevékenység ellátásához, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

A Testület véleménye szerint a telefonos bejelentés alkalmas volt arra, hogy a zaklatás bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanút keletkeztesse, amely a rendőrség oldalán, az Rtv. 13. § (1) bekezdésében és a Szolgálati Szabályzat hivatkozott szakaszai értelmében intézkedési kötelezettség keletkeztetésére volt alkalmas.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 222. §-ában pönalizálja a zaklatás bűncselekmény elkövetését. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint: „abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.” A (2) bekezdés értelmében: „aki félelemkeltés céljából a) mást vagy rá tekintettel hozzátartozóját személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó

büntetendő cselekmény elkövetésével megfenyeget, vagy b) azt a látszatot kelti, hogy más életét, testi épségét vagy egészségét sértő vagy közvetlenül veszélyeztető esemény következik be, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Végezetül a hivatkozott jogszabályhely (3) bekezdése szerint: „aki a zaklatást a) házastársa, volt házastársa, élettársa vagy volt élettársa sérelmére, b) nevelése, felügyelete, gondozása vagy gyógykezelése alatt álló személy sérelmére, illetve c) hatalmi vagy befolyási helyzetével visszaélve követi el, az (1) bekezdésben meghatározott esetben két évig, a (2) bekezdésben meghatározott esetben büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A Testület ahhoz, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettségének keletkezése kérdésében állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e szabálysértés és/vagy bűncselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja. A panaszos olyan információkat hozhatott-e a rendőrség tudomására, amelyek vajon intézkedési kötelezettséget keletkeztethettek a rendőrség oldalán.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely szabálysértés és/vagy bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e szabálysértést és/vagy bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként szabálysértés és/vagy bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely szabálysértés és/vagy bűncselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület véleménye szerint a telefonos bejelentés alkalmasnak minősült a rendőrség oldalán, az Rtv. 13. §-a szerint intézkedési kötelezettség keletkeztetésére. A bejelentő a rendőrség tudomására hozta, hogy a szomszédja folyamatosan zaklatja őt és a családját, fényképfelvételeket készít róluk. Ezen információk, így nevezetesen: a potenciális elkövető személye, az elkövetési magatartás, a sértetti kör a rendőrség oldalán bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú keletkeztetésére alkalmasnak tekinthető, ezért a rendőrségnek meg kellett a helyszínen jelennie annak érdekében, hogy meggyőződjön a bejelentés valóságáról. A helyszíni megjelenéssel ugyanis a rendőrség a telefonban a tudomásukra hozott gyanú megalapozását, gyengítését, kizárását végezheti el. Figyelemmel arra, hogy a hívásban foglaltak kivizsgálására a helyszínen két rendőr járőr megjelent és intézkedést kezdeményezett, így az Rtv. 13. § alapján keletkező intézkedési kötelezettségnek a rendőrség eleget tett. A Testület véleménye szerint, ezen intézkedési kötelezettség keretén belül vonták a panaszost intézkedés alá, hiszen a rendőröknek meg kellett arról győződniük, hogy a panaszos valóban, a bejelentő által, a telefonos segélyhívásban közölteket megvalósította-e a bejelentő és családja sérelmére. **Erre figyelemmel a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem sérült amiatt, hogy vele szemben intézkedést kezdeményeztek és intézkedés alá vonták őt a rendőrök.**

b) A Testület ezt követően a panaszos igazoltatását vizsgálta meg, amely vonatkozásában az alábbi álláspontra helyezkedett.

A panaszos álláspontja szerint, az előző a) alpontban közölt információk alapján vele szemben a rendőrség nem léphetett volna fel, hiszen az intézkedéshez nem volt kellő jogalapjuk. Ha

pedig igazoltatni szeretnék volna, akkor a szomszédot kellett volna az adatairól megkérdezniük, hiszen azokat a közigazgatási hatósági eljárás miatt a szomszéd tudja, így az ő állítását kellett volna hitelt érdemlő igazolásként a rendőrségnek elfogadni, a panaszost nem kellett volna igazoltatniuk.

A rendőrség véleménye szerint a panaszos igazoltatására, mint az intézkedés kezdő mozzanatára azért volt szükség, mert egyik rendőr sem tudta, hogy az a személy, aki az ingatlan kapujában megjelent a kürtszóra az valóban a bejelentő által megnevezett panaszos-e. Erre figyelemmel, azaz a személyazonosság megállapítására figyelemmel volt szükséges a panaszos igazoltatása. A rendőrség egyebekben előadta, hogy a normál igazoltatási metódus során nem fogadják el harmadik személy igazolását, hanem elsődlegesen az intézkedés alá vont személynek állampolgári kötelessége személyazonosságának hitelt érdemlő bizonyítása és amennyiben harmadik személy a helyszínen tartózkodik, akkor a rendőr elfogadhatja ezen személy által közölt személyazonosító adatok hitelességét.

Az Rtv. 29. § szabályozza az igazoltatást, amely szerint:

„(1) A rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,

b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint

c) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a b) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel.

(2) Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot - a személyazonosító igazolványon túl - minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.

(3) Ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják, az igazoltatás során rögzíteni kell az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, az igazoltatás helyét, idejét és okát, valamint - az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott felkérés teljesítése esetén - az igazoltatott személy lakóhelyét, tartózkodási helyét.

(4) A személyazonosság igazolásának megtagadása esetén az igazoltatott a személyazonosság megállapítása céljából feltartóztatható, a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén előállítható, ha a személyazonosítás megállapítása más módon nem biztosítható, a személyazonosság megállapítása céljából az igazoltatottól ujjnyomat vehető, az igazoltatotról fényképfelvétel készíthető, továbbá a külső testi jegyek észlelés és mérés alapján rögzíthetők.

(5) A igazoltatás vagy a személyazonosság megállapításának sikertelensége esetén az előállítás csak a személyazonosság megállapításához szükséges ideig tarthat.

(6) A rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

(7) Az igazoltatás során rögzített adatokat - kivéve, ha ezek büntető- vagy szabálysértési eljárásban kerülnek felhasználásra - az intézkedés befejezését követő százyolcvanadik napon meg kell semmisíteni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a 24. § (4) bekezdése szerinti igazoltatás során rögzített adatok 24. § (5) bekezdésében meghatározott törlési idejére.”

A Szolgálati Szabályzat 25. §-a határozza meg az igazoltatás során követendő eljárást. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valódisága vagy az igazoltatott személyazonossága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel, felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, valamint - szükség szerint - a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban vagy az okmány-nyilvántartásban. A (2) bekezdés alapján az igazoltatás során meg kell állapítani az igazoltatott személyazonosságát, és - akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják - az igazoltató lapon rögzíteni kell az igazoltatottnak az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát. A (3) bekezdés szerint az Rtv. 24. § (4) bekezdésében meghatározott intézkedéskor a rendőr a szolgálat befejezését követően haladéktalanul írásos jelentést tesz, amely tartalmazza az igazoltatással érintett személynek az Rtv. 29. § (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait. (4) Az igazoltatást kérő részére az igazoltatott személy adatait az igazoltatás helye szerint illetékes rendőrkapitányság adhatja ki.

A Testület által kialakított történeti tényállás szerint a bejelentés vonatkozásában a helyszínrre megérkező rendőrök elsődlegesen a bejelentőt hallgatták meg, aki olyan információkat hozott a rendőrség tudomására, amelyek a zaklatás bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú kizárására alkalmasnak minősültek, így a rendőrség a bejelentőt a polgári jogi igény érvényesítése felől tájékoztatta. Ezt követően a rendőrségnek meg kellett arról győződnie, hogy a bejelentő által elmondottak mennyiben felelnek meg a valóságban, így a tényállás felderítése érdekében meg kellett hallgatniuk az ellenérdekű felet, vagyis a panaszost. A rendőrök a panaszos meghallgatása előtt még nem tudhatták, hogy a panaszos valóban készített-e felvételeket és ha igen milyen minőségben, milyen időtartamban és azokat hogyan szeretné felhasználni. Erre tekintettel a rendőrök oldalán számos olyan kérdés tisztázatlan volt, amelyek későbbi, panaszos általi megalapozása akár szabálysértés, vagy bűncselekmény gyanúját is felvethetik. Erre figyelemmel az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja kellő jogszabályi felhatalmazást biztosított a rendőrség oldalán a panaszos személyazonosságának a megállapításához, így az igazoltatásához. **Ezen körülményre tekintettel a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető joga.**

2) A panaszos a rendőri fellépést több szempontból is kifogásolta.

a) A panaszos kifejezetten sérelmezte, hogy nem tudta, hogy miért lépnek fel vele szemben a rendőrök. Elmondta, hogy a rendőrök annak kapcsán kérték számon, hogy a szomszéd lányáról bikinis felvételeket készített, de ő mondta nekik, hogy nem, hiszen ez az időjárásra figyelemmel is kivitelezhetetlen (+3 °C fok volt aznap). A rendőröknek elmondta, hogy csinált felvételeket, de azokat csak bizonyítékként közigazgatási hatósági eljárásban, amely a szomszédja ellen van folyamatban, hiszen engedély nélküli ipari tevékenységet folytat.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszossal szemben végrehajtott intézkedés során az intézkedő rendőrök közölték a panaszossal az intézkedés okát, amelynek keretén belül feltettek neki olyan kérdést, amely arra irányult, hogy készített-e a szomszédról felvételeket és amennyiben igen, akkor azt miért és milyen céllal. Bikinis lányra vonatkozó kérdés a rendőrség határozott álláspontja szerint a helyszínen nem hangzott el.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszagnak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület a történeti tényállás kialakítása során feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a panaszos és a rendőrség által előadottak között, amelyeket a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközzel és a birtokában lévő csekély számú bizonyítékkal nem tudott feloldani, **így arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelme az intézkedés okának a közlése kapcsán nem megállapítható.**

b) A panaszos külön kifogásolta az általa „fiatalabb” rendőrként aposztrofált járőr fellépését, hiszen véleménye szerint az sértő volt. Véleménye szerint a rendőrök olyan kérdéseket tettek fel neki, amelyek megalázóak voltak a számára, sőt az egész intézkedés sértette a becsületét és a jó hírnevét.

A rendőrség a panaszos által közölteket határozottan tagadta, hiszen véleménye szerint az intézkedés nem lehetett sértő, annak során a becsület csorbítására alkalmas kifejezés, kérdés nem hangzott el. A panaszos által megemlített kérdéseket pedig a rendőrök nem tették fel neki.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Tekintettel arra, hogy a szolgálati fellépés módjával kapcsolatban a panaszos és a rendőrség is eltérő tartalmú információkat hozott a Testület tudomására, amelyek ellentmondásban állnak egymással, így a Testület nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek tükrében megítélhette volna a panaszos kifogását. A Testület rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszköz és a bizonyítékok csekély volta lehetetlenné tette az ellentmondás

feloldását, **így ezen körülményre tekintettel a Testület csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.**

3) A Testület végezetül megvizsgálta a panaszos részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó kifogásának a megalapozottságát. A panaszos beadványában előadta, hogy a részrehajló jelleg alapvetően abban öltött testet, hogy csak a bejelentő által elmondottakra figyeltek a rendőrök, az ő általa közölt információkat nem vették figyelembe. Amikor kifejezetten megkérte a rendőröket arra, hogy bizonyos, a bejelentő által elhangzott kijelentéseket írjanak bele a jelentésükbe, akkor utóbb jutott a tudomására az, hogy ennek a rendőrök nem tettek eleget, pedig a rendőri jelentést fel kívánta használni a közigazgatási hatósági eljárásban, mint bizonyítékot.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos által, a részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó kifogásokat. A rendőrök a helyszíni intézkedés során hallott információkat, észlelt körülményeket beleírták a jelentésükbe. A panaszos által említett mondatot nem hallották a helyszínen elhangozni, ezért nem is dokumentálták. Az intézkedés az objektivitás követelményének felelt meg, a panaszos állítása nem fedi a valóságot. A rendőrség szerint a panaszos azért érezhette az intézkedést egyoldalúnak, mert rendkívül ellenséges, rossz viszonyt ápol a szomszédjával és amikor meglátta a szomszédját, akkor ideges is lett.

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése tartalmazza a részrehajlásmentes rendőri intézkedés alapvető követelményét, így eszerint a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye – bármely okból – a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A Testület gyakorlata szerint a részrehajló rendőri intézkedés két értelmet takar; az egyik szerint részrehajlónak minősül a rendőri intézkedés, amikor a panaszost a rendőri intézkedés során azért éri hátrány, mert a panaszossal szembenálló felet előtérbe helyezi a rendőr azért, mert valamilyen kapcsolat (rokoni, baráti, ismeretségi) áll fent közöttük. A másik szerint pedig ezen eset hiánya esetén, amikor a rendőrök nem tesznek eleget azon kötelezettségüknek, hogy a kérésüket követően a helyszínen történeteket objektíven felderítsék.

A Testület véleménye szerint a panaszos részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó kifogása nem alapos, hiszen nem jelölt meg olyan körülményt, amely miatt a másik felet a rendőrök előnyben részesítették, őt pedig emiatt indokolatlan hátrány érte. A panaszos egyedüli hátránya abban realizálódik, hogy az általa állított, míg a rendőrség által határozottan tagadott két fél mondat elhangzását a rendőrök nem vették jegyzőkönyvbe, amely egyébként az eset megítélése kapcsán irrelevanciával rendelkezik. A rendőrség oldalán az intézkedési kötelezettséget, ahogyan azt a Testület jelen állásfoglalás III. fejezet 1) alpontjában meghatározta a zaklatásra vonatkozó telefonos bejelentés keletkeztette. Ezen bejelentés kivizsgálása során vonták a panaszost intézkedés alá és nem azért, hogy meggyőződjenek arról, hogy a szomszéd valóban engedély nélküli ipari tevékenységet folytat, hiszen ez a folyamatban lévő közigazgatási hatósági eljárás feladata. A bejelentés kivizsgálása kapcsán a rendőrségnek az volt a feladata, hogy az érintett személyeket részletesen meghallgassa és kialakítson egy olyan történeti tényállást, amely alapján az események jogi minősítését el tudja végezni. Figyelemmel arra, hogy bűncselekmény, szabálysértés elkövetését a helyszíni nyilatkozatok birtokában kizárták és kiderült, hogy a magánjog területére tartozó vitás helyzet alakult ki a felek között, így hatáskörük birtokában csak a megfelelő jogi felvilágosítást,

tájékoztatást adhatták meg. Figyelemmel arra, hogy a rendőrök ezen cselekményeket hajtották végre a helyszínen, ezért a Testület véleménye szerint objektíven tárták fel a történeti tényállást és adták meg a szükséges tájékoztatást. Egyéb körülmény, amely részrehajló jellegre utalt volna nem volt megállapítható. Ezen körülményekre figyelemmel a Testület nem találta megalapozottnak a panaszos állításait, **így a Testület úgy határozott, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához való alapvető joga.**

IV.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett egy telefonos bejelentés, amelynek a rendőrök eleget tettek és a bejelentés kivizsgálása keretén belül vonták intézkedés alá a panaszost, így annak nem sérült ezen tény miatt a tisztességes eljárásához fűződő alapvető joga. A panaszos igazoltatása kapcsán a Testület úgy határozott, hogy arra a rendőrségnek kellő jogszabályi felhatalmazása volt, így nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való alapvető joga. A rendőri fellépésre vonatkozó kifogások kapcsán a Testület feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a rendőrség és a panaszos tényelődása között, így csak úgy határozhatott, hogy a panaszos alapvető jogainak (tisztességes eljárásához és emberi méltósághoz fűződő alapvető jogok) sérelme nem megállapítható. Végezetül a Testület nem találta alaposnak a részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó panaszosi állítást, így megállapította, hogy a rendőri intézkedés az objektivitás követelményének megfelelt, ezért nem sértette a panaszos tisztességes eljárásához való alapvető jogát.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2016. szeptember 15.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag